UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

ТОРГІВЛЯ

і ПРОМИСЛ

1

Т О Р Г І В Л Я І П Р О М И С Л

Бюлетень Обєднання Українських Приватних Підприємців.

Жовтень - Листопад Ч: I. 1946.

З м і с т :

I. Я.П.: За власну ініціятиву!

2. Я.Г.: Планово й організовано.

3. Др.Р.С.: Загальні Збори Обєднання Українських Приватних Підприємців.

4. Праця Ініціятивного Комітету.

5. Обіжник ч:I. Організаційного Реферату.

6. Організаційні вістки.

7. З організаційного життя.

8. Господарські нотатки.

9. Тимчасовий правильник Обєднання.

10. Організація Українського Музичного Театру.

---------- На правах рукопису ----------

Ціна: 3 РМ.

ЗА ВЛАСНУ ІНІЦІЯТИВУ !

Сім літ ділить нас від нормального господарського життя, від нормальної праці. Розбудову наших господарських клітин, - а було їх вже чимало - яка коштувала багато зусиль, одним махом знищено. Зникли здобутки одиниць, корпорацій, народів. Деякі з них старались знову піднестися, старалися дігнати втрачене, щоби потім знову впасти.

Настала затяжна еміґрація. Виеміґрувало місто й село. Найшлися всі на чужині, на ласці й неласці чужих, без даху над головою, без власних варстатів праці. Та за малими виїмками, огорнула всіх байдужість і дальше огортає апатія. Свою долю передали ми в руки невідомому. - Чого очікуємо? Що вичікує село, - розумію. Запитаю: чого вичікує давний елемент нашого міста? Правда відносини менше сприятливі, але не найгірші. Були серед нас в краю люди енергійні, проявили багато ініціятиви, розбудували великі підприємства, провадили їх чесно, солідно, дбайливо. І вони є дальше серед нас. Але що-ж? Де шукати причин їх інертности? - Найшлася добродушна організація - |почасти слава їй за те | -, принесла майже всім опіку. І з неї користають хворі й здорові, немічні й підприємчиві, потребуючі й ні. Приспала думку колишніх ініціяторів, підприємців - купців, ремісників і промисловців. Відтягнула їх від власного думання, від власної боротьби за життя!

Умовини, серед яких проживаємо, заставляють нас призадуматися, чи повинні ми діяти, чи очікувати. Півтора-річна практика виказала, що вичікування до нічого не допровадило. Отже остається - діяти. Треба самостійно тут чи там заоферувати свої услуги. Треба взятися одинично, чи зорганізовано, за творення підприємств, корпорацій, - власних варстатів праці так для себе, як і для тих, що не є спосібними самі щось створити. Можливості й потреби є, охочі мусять бути! Організатори зроблять велике діло. Поза особистою практикою та користями, дадуть працю багатьом, котрі її внездовзі будуть потребувати. А дальше: підприємство, затвердивши право на своє існування, може статися допоміжним в улаштуванні даного гурту на дальшій еміґрації.

Читачам, що їм попаде в руки оце перше число нашого скромного бюлетену, - членам третього стану, - нехай цих пару рядків буде чимось новим серед їхньої сірої буденщини. Нехай передумають, передискутують кинуті осьтут думки та провіривши їх доцільність, рішаться на новий крок. Кожен новий почин може принести частинну розвязку нашої будуччини. Наше Обєднання стоїть до їхньої розпорядимости й допоможе спільно осягнути наші цілі.

Завернім з дороги вичікування!

ВІЗЬМІМ ІНІЦІЯТИВУ В СВОЇ РУКИ !

Авґсбург, листопад 1946.

Я.П.
Голова Обєднання Українських
Приватних Підприємців.

ПЛАНОВО Й ОРГАНІЗОВАНО.

Кількасоттисячна українська політична еміграція, як один з висліді́в другої світової війни, сталася доконаним фактом, якого в основному вже ніщо змінити не може. Можуть прийти ще різні небезпеки й "вузькі місця", будуть ще безчисленні неприємності й перешкоди з боку всіляких чинників, але вже сьогодні можна сказати, що наша сучасна еміграційна маса в своєму чисельному складі залишиться дуже великою.

Ця велика маса говорить дуже виразним і міцним голосом про поставу українського населення до сучасного окупанта українських земель. Вона так-же само говорить про те, що міг нести й приніс зі собою цей окупант. Мови цієї не може заглушити ніяка неприхильна, чи ворожа нам пропаганда.

Очевидна річ, що сама наявність правильности думок тої частини українського населення, яка опинилася на еміграції, нас повністю не задовольняє. Вона нас зобовязує до планової, широкоподуманої й розгорненої дії. Зобовязує нас до розвязки цілого ряду важливих і великих проблем, яких дотогочасна українська еміграція розвязати не могла. Проблеми ці охоплюють всі ділянки життя.

Ми хочемо дедо застановитися над нашими завданнями в господарській ділянці. Значення цієї ділянки, її вплив на інші ділянки життя та на життя, як цілість, вияснене вже всебічно в літературі, а й на українському терені присвячувалося цьому багато уваги. Господарка є одним із тих засобів, без яких практично не можна нічого розвязати й перевести в життя. Тягар відповідальности за цю ділянку лежить в першу чергу на керівних діячах українського життя, організаторах і керівниках кооперації, на кращих ремісниках, купцях і промисловцях. Вони є тими, що мають розбудувати господарську ділянку.

Життя не знає застою, ні зупинки. Воно постійно розвивається та постійно ви вимагає відповідної уваги. За короткий час від другої світової війни ми створили, чи відбудували на еміграції цілий ряд установ. Ми не змарнували того духового й організаційного капіталу, що його придбано ще перед війною. Так само мусить бути і в господарській ділянці. Помиляється той, хто думає, що на привезених матеріяльних надбаннях, без постійного припливу нових, можна побудувати своє життя. Привезені надбання можуть стати тільки підставою для дальшого здобування, для постійного заробкування. Тільки тоді можна говорити про здорову й нормальну господарку, коли всі біжучі видатки є рівноважені приходами, а не покривані з маєткової субстанції. А як мало наших людей саме так господарить!
І це є чолоче завдання українських господарських кругів під сучасну пору. На нього треба сконцентрувати відповідну увагу. Завдання це розкладається на декілька відтинків. Найважливішим з них присвятимо декілька думок.
В першу чергу слід повести боротьбу за передбачливе й ощадне господарювання існуючими засобами. Українська преса й відповідні установи мусять повести в цьому напрямі усвідомлюючу й пропагандивну діяльність. Кожен, в якого руках є часнина нашого національного майна, є обовязаний і мусить господарити ним не лише в свому імені, але теж узглядню-ючи інтерес нашої спільноти. Навіть у випадку швидкого здійснення

наших гарячих прагнень, у випадку бажаного повороту на землі, багато краще є повернутися зі засобами, що їх зразу можна буде включити в продукційний процес, в господарську відбудову й розбудову батьківщини, ніж, розтративши, вернутися голіруч. Тимбільше при довгому триванні еміграції коли закінчиться далекойдуча допомога однієї чи другої харитативної установи, коли за найменшу дрібничку, а в першу чергу за приміщення й харч, треба буде платити, тоді цойно зрозуміємо в повній ширині, "з дотику", яке величезне значення має наявність чи брак матеріяльних засобів. Вирвані з рідного ґрунту, виставлені на визиск чужих систем і чужих підприємців, будемо вести щоденну, можна сказати щогодинну, вперту, тверду й нещадну боротьбу за те, щоб вдержатися на поверхні життя. І тому матеріяльні засоби, -хоч вони тільки засоби -, треба цадити. І це відноситься до нас усіх, до цілої української еміграційної суспільности.

Одначе саме оцаджування не вичерпує проблем господарювання. Відомо, хто не йде вперід, той відступає. В загальному прогресі, що охоплює ціле життя, ми теж мусимо прогресувати. Інакше відстань між нами й тими, що йдуть уперід, більшатиме й перемінюватиметься в непроходиму прірву. І повторюватиметься біблійна притча: хто не здобуває, не помножує, не росте, - того нещадно розчавлює життєва колісниця.

Завдання господарської розбудови, росту, багато складніше від цадження. Воно вимагає високих вартостей. Воно своїм тягарем паде в першу чергу на третій стан - ремісників, купців і промисловців, на наших кооператорів. Тяжість завдання стає у весь ріст, коли взяти до уваги, що держави й суспільности, де ми є, або де ми опинимося, зацікавлені передусім в нашій робочій силі, в силі наших мязів. Планучий, організуючий розум дають вони свій, а за наш піт охочі нам дати тільки голодову заплату. І треба багато вмілої та цілеспрямованої активности, щоб вирішити це питання в свою користь.

Третім моментом, на який слід звернути увагу, це питання наших кадрів, питання людей, що мають перевести в життя наші потреби. Дотепер було так, що наші емігранти корчували праліси на різних континентах, розорювали чужі степи, рили штольні, прокладали биті й залізні шляхи й безслідно гинули, наповнивши вдерть кишені чужинців, вложивши свій примусовий вклад в побудову й розбудову чужих держав і імперій. Сьогодні, на щастя, може бути інакше. Сьогодні на еміграції опинилися передові діячі, організатори й керівники всіх ділянок суспільного життя. Коли йде про господарську ділянку, то вона заступлена найвидатнішими організаторами господарського життя - довголітніми кооператорами, а в приватницькому секторі - ремісниками, купцями й промисловцями. І це є величезний скарб, це найосновніша підстава для поставлення й розгорнення господарської діяльности.

Ці кадри мусять бути постійно на висоті завдання. В нових умовинах вони мусять постійно доучуватися, дошколюватися. А до цього мусить бути поставлений на висоті доплив нових сил, молодого елементу, що поповнюватиме вищерблені місця, що взагалі розширюватиме фронт роботи.

Оце основні завдання, що на їх реалізацію ждати аж ніяк не можна. Переводити в життя треба їх зразу, треба негайно. До цього покликаний кожен з нас. Хай кожен використає до крайности свої можливости, розвине всю свою енергію й вмілости. В цей спосіб в сумі будуть поважні надбання.

Але це буде тільки зрушення в поодиноких відтинках. Охопити всі завдання зможемо щойно тоді, коли наша організація, наше Обєднання стане на міцних ногах. Коли воно спільно з іншими нашими господарськими центральними установами розпланують цілу діяльність, устійнять методи діяльности й зорганізують сили до цього.

В таких складних умовинах, в яких ми живемо, тільки планова й добре зорганізована діяльність буде мати успіх. І тому нам, що стоїмо на порозі нового життя, треба мати це на увазі.

Я.Г.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ.

Потреба організації третього стану спонукала Ініціятивну Групу зацікавитися цією справою та після скликання ширших інформативних сходин, де обговорено всі можливості праці та передискутовано запроєктований правильник Обєднання, назначено день 20 серпня 1946 р. на Установчі Загальні Збори з наступною програмою:

1/ Відкриття
2/ Вибір Президії
3/ Доповідь про цілі Обєднання
4/ Доповідь про еміграційні можливості
5/ Вписи в члени Обєднання
6/ Відчитання й схвалення статуту Обєднання
7/ Вибір органів Обєднання
8/ Вільні внески й запити

В годині 10 ранку в залі Мюнхенського Обласного Представництва почалися Збори. Дир. Роман М. привитав представника ЦПУЕ, всіх гостей. Після вшанування памяти заслужених діячів третього стану, що загинули в воєнній хуртовині, приступлено до виконання програми Зборів. Зборами проводить одноголосно вибрана Президія в складі: Михайла Г., як голови, Романа М., як його заступника і Дра Романа С., як секретаря. Після цього Збори заслухали доповіді про цілі Обєднання. Референт підкреслив, що хоч сучасні наші можливості не надзвичайні, то всех-таки ми мусимо й маємо змогу продовжати боротьбу за свої ідеали. І тут на чужині ми ніколи не стаємо тягдом в чужому возі. Ми є сьогодні в обовязку з одного боку скріпити існуючу дотепер українську еміграційну суспільність, влити в неї нового духа й нову кров, а з другого боку сповнити ті великі завдання, яких сповнення жде від нас Батьківщина. Українських третій стан не еміграції - ремісники, купці й промисловці -, як елемент суспільно дуже активний, мусить велику частину загально-національного тягару взяти на свої плечі. В цьому напрямі пороблені вже індивідуальні почини й слід доложити всіх зусиль, щоби ці почини розгорталися якнайширше й на майбутнє. Крім цього треба нам станової організації, яка цю справу схопила би й пхнула на широкі рейки добре зорганізованої роботи. Цього нам потрібно без огляду на те, як буде розвиватися загальна ситуація. І при стабілізації, і при нових заверюхах зорганізована добре спільнота творить справжню вартість і справжню силу в той час, як незорганізована цією силою ніколи не може бути. Український третій стан є свідомий того, що від нього в першу чергу залежить здобуття тих фондів, тих матеріяльних засобів, без яких не може ніякий нарід, ані ніяка організація провадити роботи в якій-

небудь ділянці свого життя. А кожен підприємець щойно тоді здобуде відповідне для себе місце в чужому світі,якщо створить відповідну матеріяльну базу для себе.

По скінченні цієї доповіді прийшла на чергу четверта точка програми. Доповідь про еміграційні можливості виголосив інж.Атанас М.,представник ЦПУЕ. Свою доповідь попередив він зясуванням структури ЦПУЕ, Українського Центрального Допомогового Комітету,та місця й завдань нашого Обєднання в цій структурі. Крім цього подав він докладніші дані про стан нашої еміграції на цілій земній кулі. Після цього говорив прелегент про основні завдання й напрямні та можливості для нас. Нашою найближчою ціллю в господарській ділянці є зорганізувати присутніх на еміграції фахівців,серед яких є науковці світової слави, і дати їм можливість працювати . У нас колись був пересуд, що купецтво непристойний фах, взагалі фінансові справи мали в нашому суспільному житті посмак непристойности. Одначе фінансування,мобілізація капіталу, це засаднича річ. Ми мусимо стати на сильні господарські ноги. Головну вагу треба звернути на те, щоб кожен для себе, розстрільною здобував господарські позиції. Без сильної власної матеріяльної бази з нами ніхто не буде числитися. Ми маємо фінансувати всі наші господарські сектори,бо чуже фінансування узалежнене від чужих інтересів.Тому треба на чужині рухатися по ділам і то більше,ніж колись і приготовлятися до майбутнього життя. Окремо наголосив доповідач потребу орієнтуватися в господарському стані довкілля й світу,як теж в положенню на фінансово-грошевому й кредитовому ринках. Практичними вказівками в цьому напрямі закінчив доповідач.

Опісля привитав присутніх від ЦПУЕ інж.Василь Н.Він започаткував дискусію. Мобілізація приватнього капіталу для зміцнення наших господарських позицій на світі, це наша найпекучіша життєва конечність. Одначе нехай ніхто не думає,що наші приватні підприємці,це каста визискувачів наших робітників. Як відомо,український робітник заробляє в наших підприємствах багато більше, нераз в кілька разів стільки, як по німецьких фірмах. Якщо б десь зайшли соціяльні колізії,чи випадки визискування наших людей чорними паскарями, то наше Обєднання в першій мірі є покликане ці справи злагіднювати, чи найятновувати. Дальше бесідник повідомив присутніх про створення Господарської Ради при ЦПУЕ,де є запрошене теж і наше Обєднання.

Після цього продовжувано дискусію,а в міжчасі вибрана верифікаційна комісія,зложена з трьох осіб,зайнялася провіркою кандидатів в члени Обєднання. На цьому зроблено обідову перерву.

Після обіду подано до відома,що з присутніх провірено й принято в дійсні члени Обєднання 49 осіб.
В дальшій дискусії на запит інж.К. з Людвігсбургу вияснено,що в Людвігсбургу,Авгсбургу й Мюнхені є вже понад тридцять українських зареєстрованих фірм,що затруднюють від 5-400 працівників. Представник французької зони Німеччини подав деякі відомі йому дані про стан цієї справи у французькій зоні.

Після вичерпної дискусії приступлено до точки 6 програми Зборів. Дир.Роман М. відчитав тимчасовий правильник.В дискусії над правильником розвинулася жива виміна думок і після декількох малих змін правильник прийнято одноголосно./Правильнк подаємо на іншому місці/.

Крім вписового 20 РМ і місячної вкладки 10 РМ, вистосовано звернення

до заможніших підприємців скласти добровільні датки для створення основного Фонду, до уможливив би переведення організаційної роботи.

В точці 7. вибрано Виділ Обєднання, до складається з 9-ти членів, та Контрольну Комісію з 3-ох членів і Товариський Суд з 3-ох членів. Вибрана Комісія-Матка запропонувала на голову Обєднання УЦрП Ярослава П. з Авґсбурґу. Дальших вісім членів Виділу, запропонованих Комісією-Маткою, вибрано теж одноголосно. Вони уконституувалися після Загальних Зборів в слідуючий спосіб: заступник голови - Евстахій Д., організаційний референт - Др.Роман С., секретар - Ярослав Г., скарбник - Олександер К., звязковий - Теодор Г. і трьох членів Виділу: дир.Роман М., інж.Зиновій К., інж.Василь Л. До Контрольної Комісії увійшли: Михайло Г., Михайло Б., дир.Іван П. До Товариського Суду: Др.Августин П., інж.Антін К. і Іван Х.

В год. 5 вечером Загальні Збори закінчено.

Др.Р.С.
Секретар Загальних Зборів.

ПРАЦЯ ІНІЦІЯТИВНОГО КОМІТЕТУ ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВИТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ.

Серед українських приватних підприємців, що знайшлися на еміграції, найактивніші вже заложили, або закладають самостійні варстати праці. Для поглвавлення цієї роботи, для наміченя напрямних, врешті для станового обєднання заінтересованих слід було створити організацію. Для цього створено в місяці травні 1946 року Ініціятивну Групу на чолі з членом Виділу колишнього Союзу Українських Купців і Промисловців у Львові, Евстахієм Д. Крім нього Ініціятивну Групу вели Роман М., колишній директор Промислового Банку у Львові і Ярослав Г., колишній голова Секції Молоді при Союзі Українських Купців і Промисловців у Львові.
Першим завданням Ініціятивної Групи було притягнути до співпраці більше число ремісників, купців і промисловців і разом з ними опрацювати організаційні форми та підстави майбутнього Обєднання.
Роботу цю в основному пророблено в місяці травні-червні 1946 і вже 22 червня ц.р. відбулася в Мюнхені ширша нарада українських приватних підприємців. Програма наради була слідуюча:

1/ Відкриття
2/ Вибір Президії
3/ Теперішній стан та завдання українських приватних підприємців - Ярослав Г.
4/ Структура ЦПУЕ і місце організації українських приватних підприємців в ній - представник ЦПУЕ,
5/. Проєкт і схвалення тимчасового правильника - дир.Роман М.,
6/ Вибір органів
7/ Внески й запити
8/ Резолюції

В год. 10 ранку, з огляду на оправдану неприсутність голови Ініціятивної Групи, отворив нараду дир.Роман М. На пропозицію мгра Василя Б. в президії залишився з Ініціятивної Групи містоголова і секретар і доповнено їх Олександром К. з Мюнхену.
З черги слідувала доповідь. Доповідач порушив і обговорив засадничі справи, що цікавлять і відносяться до українських приватних підприємців. Вийшовши з аналізи сучасного положення, ствердив, що без огляду

на дальший розвиток подій, безумовно потрібним є створити станове обєднання українських приватних підприємців. При евентуальності швидкого повороту треба нам вертатися організовано та треба мати заздалегідь устійнені принаймні рамові плани перших потягнень на місці. Коли ж на довше залишимося тут, то слід доложити всіх зусиль, щоби людський фаховий дорібок і матеріяльні засоби, які повстали у висліді невсипущої праці української суспільности, не були змарновані, а розгорталися. Ці завдання можемо виконати щойно тоді, коли будемо обєднані.
Після доповіді відбулася дискусія, що розгорнула тези доповіді.

З огляду на неприсутність представника ЦПУЕ точка 4 програми відпала. Опісля дир. Роман М. відчитав тимчасовий правильник. Над правильником відбулася широка дискусія. Правильник схвалено.

Наприкінці ширша нарада прийняла запропоновану Ярославом Г. резолюцію:
Нарада Українських приватних підприємців, відбута дня 22 червня 1946 року в Мюнхені устійнює:

1/ Українські приватні підприємці, зібрані на нараді дня 22 червня 1946 року в Мюнхені, рішають негайно приступити до організації станового Обєднання українських приватних підприємців в рямках ЦПУЕ.

2/ Для цього покликують, як повновласний орган, Ініціятивний Комітет, який має започаткувати працю та приготовити й перевести Загальні Збори Українських Приватних Підприємців. Загальні Збори мають відбутися до кінця серпня 1946 року. В склад Ініціятивного Комітету входять: Евстахій Д.-голова, Роман М., містоголова, Ярослав Г.-секретар і члени: інж. Зенон К., інж. Володимир О., Олександер К., Остап Б.
В цей спосіб Ініціятивна Група стає з відповідним доповненням Ініціятивним Комітетом.

3/ Нарада доручує покликати відпоручників Ініціятивного Комітету для двох зон - англійської і французької та для Австрії.

4/ Нарада доручує Ініціятивному Комітетові перевести до Загальних Зборів реєстрацію всіх українських приватних підприємців на терені Німеччини, а по змозі і на інших теренах.

Резолюцію прийнято одноголосно.
Уконституований на ширшій нараді Ініціятивний Комітет продовжав підготовчу працю. Він іменував відпоручників: на французьку зону Володимира П. з Ліндав і на англійську зону інж. Василя Р. з Бремен.

В передбаченому реченці Ініціятивний Комітет зорганізував установчі Загальні Збори, що відбулися для 20 серпня 1946 року. В цей спосіб, сповнивши своє завдання Ініціятивний Комітет перестав існувати.

- - -

Обєднання Українських Приватних Підприємців
Організаційний Реферат

Мюнхен, 10.9.1946.

Обіжник ч. I.

До всіх українських громадян третього стану на еміграції.

Одним з найважливіших чинників в українському суспільному житті є наш третій стан, українські купці, промисловці і ремісники - основний чинник розбудови нашої економіки. До цього часу наша еміграція з малими виїмками була зарібковою, селянською і робітничою організацією. Вона була тим чинником, що дає свій піт, а навіть свою кров за чужі ідеали, за чужі інтереси. Сьогодні на еміграції опинився і наш чисельний третій стан.
Ми не можемо в сучасних складних умовинах, в добі широкорозгорненого змагу за необмежене самовизначення націй і за пошанування гідности людини, безчинно сидіти й консумувати рештки заощадженого капіталу, щоб потім бути зданими на ласку чи неласку економічно сильніших, бути податним знаряддям в їхніх руках.
Ми мусимо організовано розвивати свою працю за здобуття відповідного місця й значення, за доповнення того, чого дотепер бракувало нашій еміграції.

А хто може створити підстави для виконання цього?
Хто дасть можливості кожному приватному підприємцеві себе фахово знайти, оформити й проявити?
Хто буде захищати інтереси в господарській площині української спільноти й одиниці?
Хто дасть їм моральну, чи матеріяльну допомогу?
Хто забезпечить у випадку смерти родини наших купців, промисловців та ремісників?
Хто-ж вкінці має репрезентувати наш третій стан внутрі нашої спільноти й на зовнішному форумі?
Хто-ж, як не званева організація українського третього стану : Обєднання Українських Приватних Підприємців, основане на Установчих Загальних Зборах дня 20 серпня 1946 року в Мюнхені.

Українські Купці, промисловці, ремісники!
Доложіть своїх зусиль, щоби зреалізувати наш почин для загального добра! Вписуйтеся в члени нашого Обєднання!
Членом може й повинен стати кожен українець/-нка/, фізична та правна особа, не сплямлені ніяким поганим вчинком на своїй національній і особистій честі, ремісник, промисловець або купець, що мав своє власне підприємство в краю, або має тепер. Студенти торговельних, чи промислових шкіл і працівники підприємств можуть бути надзвичайними членами Обєднання без права голосу. Приняття в члени полагоджує Виділ Обєднання. Адреса: Обєднання Українських Приватних Підприємців, Мюнхен, Розенгаймер-штр. 46а, кімн. II4., або місцева філія.
Вписове виносить 20 РМ, місячна вкладка 10 РМ.

Українські купці, промисловці, ремісники!
Перед нами великі завдання. Основуйте власні варстати праці при таборах, чи приватно, пишіть за порадами до нас! Ми вас поінформуємо про всі формальності та зорієнтуємо в можливостях. Якщо в якомусь осередку є вас більше, основуйте філію нашого Обєднання, а ми вишлемо до вас нашого Організаційного Референта. Обєднання видає неперіодичний Бюлетень під наголовком "Торговля і Промисл". В Бюлетені знайдете багато інформативного матеріялу. Просимо всіх заінтересованих подавати нам вістки й інформації з місць. Ваші інформації про скількість ремісників, купців і промисловців на Вашому терені, про господарське положення, про відносини на товаровому ринку, про можливості закладання підприємств будуть для нас дуже цінним матеріялом.
Тільки з економічно сильними числиться світ. Тільки економічно сильні можуть реалізувати боротьбу за наші спільні ідеали. Тому нам треба економічно сильних одиниць, на власних господарсько-фінансових ногах, нам потрібно українських амбасадорів, носіїв і посередників в економічно-господарських справах.
Економічно сильні одиниці творять здорові родини, а зі здорових родин складається здорова нація.

Для вище названих цілей гуртуйтесь у становій організації, вписуйтеся в члени Обєднання Українських Приватних Підприємців!

Організаційний референт.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВІСТКИ.

1. Хто може бути членом Обєднання Українських Приватних Підприємців? Стаття 4. нашого правильника каже:
"Членом Обєднання може бути кожен українець /-нка/ фізична та правна особа, не сплямлені ніяким вчинком на своїй національній та особистій честі, - купець, промисловець, або ремісник, що мав своє власне підприємство в краю, або тепер має. Студенти торговельних, чи промислових шкіл і працівники підприємств можуть бути надзвичайними членами Обєднання і можуть брати участь в діяльности Обєднання, одначе без права голосу. Приняття в члени полагоджує Виділ Обєднання. Виділ Обєднання може не приняти в члени кандидата, не подаючи мотивів. Від рішення Виділу прислуговує кандидатові відклик до Загальних Зборів. За негідний вчинок, чи загально негідну поведінку Виділ може усунути члена з Обєднання, одначе усуненому членові прислуговує теж право відклику до Загальних Зборів Обєднання.

2. Як стати членом Обєднання?
Написати до Виділу Обєднання письмо на адресу: Мюнхен, Розенгаймерштр.46 а. Обєднання Українських Приватних Підприємців /Ферайн дер українішен Приватунтернемер/. Подати імя й прізвище, рік народження, чи і де мав своє підприємство, чи має тепер, рід підприємства /бранжа/, точну адресу, вписове 20 РМ і місячну вкладку 10 РМ.
3. Обєднання Українських Приватних Підприємців має своє бюро в Мюнхені, Розенгаймер-штр.46 а, кімн. 114, І.поверх, урядові години 9,30 - 13. Підчас побуту в Мюнхені просимо відвідувати нас.

- - -

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ.

А в г с б у р г :

В місяці серпні ц.р. відбулися тут Загальні Збори купців і підприємців для округи Швабія. Зїхалося ок. 70 бувших і теперішніх купців і підприємців. Прийнято статут Обєднання, начеркнено напрямні праці. До Обєднання вписалося 45 членів. Вибрано Управу на чолі з інж.Ю.Коллардом.

З- життя підприємств.

Підприємці, що переходово замешкали в Авгсбургу, частинно взялися за творення власних підприємств. І так повстало ряд українських фірм з такими бранжами: будівельні /3/, текстильна, галантерійна, книгарня, харчівня, паперова, фотоателіє, транспорт /2/, вирібня забавок, електротехнічна, рибна, різьбарська робітня, церковне видавництво. Фірми нові й заавансовані. Брак робочої сили, що відчували його досі будівельні підприємства, зараз поповнюється людьми, виключеними зпід опіки таборів. Крім повищих підприємств існують різні робітні та кооперативи на терені таборів.

В місті Авгсбургу відчувається брак української столярської, кравецької та шевської й фризієрської робітень. Торгівля готовим взуттям, як також комісова торгівля для чужинців мали б великі обороти. Великий успіх мав би постійний український театр для міста.

Повідомлення.

Обєднання Українських Купців та Промисловців в Авгсбургу повідомляє своїх членів, щоб вплачували місячні вкладки. Рішенням Загальних Зборів одноразове вписове виносить 20 РМ, та місячна вкладка по 10 РМ. Члени, приняті Загальними Зборами, платять вкладку почавши від місяця серпня ц.р.

Гроші належить присилати грошевими переказами на адресу: Ферайн дер украінішен Унтернемер унд Кауфльойте, Авгсбург, Юденберг 8/II, як також особисто вплачувати в доцівці Обєднання, Авгсбург, Юденберг 8. На повищу адресу слід теж присилати дальші заяви на приняття в члени Обєднання, Відділ на Швабію. Там також можна набути бюлетень Обєднання "Торгівля і Промисл".

У п р а в а.

М ю н х е н :

В Мюнхені, столиці Баварії, опинилося дуже велике число українських переселенців. Серед них багато колишніх приватних підприємців. Ближчим часом організується тут філія Обєднання Українських Приватних Підприємців. Підготова цього в ході.

Як і по інших місцевинах, так і в Мюнхені є вже ряд українських приватних підприємств. Серед них будить поважні надії українська фабрика хемічних виробів. Крім неї є ще слідуючі підприємства: будівельні, транспортові, ремісничі варстати /кравецькі, шевські, фризієрські/, в підготові механічні варстати.

Поважною перешкодою в заснуванні українських приватних підприємств на мюнхенському терені є місцеві німецькі урядові чинники, які дуже нерадо допускають до цього.

Окремо слід підкреслити дуже гарний розвиток кооперативних установ. Започатковані минулого року Обласним Представництвом Української Еміграції в Мюнхені українські кооперативні установи завдяки великій практиці українських кооператорів, їх меткости, відданости справі перебороли вони початкові труднощі й вийшли на шлях дуже жвавого розвитку.

ГОСПОДАРСЬКІ НОТАТКИ.

З а г а л ь н е .

Післявоєнна світова господарка, а зокрема її хребтовий чинник - світова торгівля - увійшли в період хитань і неспокою. Крім цілого ряду різних причин вибиваються на одне з перших місць наслідки упадку господарської системи Німеччини й Японії та майже повне їх вибуття зі світової господарки, а крім цього зруйнування й розхитання господарки інших країв, в першу чергу переможених, таких як Італія, Фінляндія, тощо.

Окрему негативну ролю відограє комплекс східніх і середньоевропейських держав, які большевики насильно включили в сферу своїх абсолютних господарських впливів і в ніякий спосіб не хотять допустити до впливу інших господарських систем на ці терени.

В період першої світової війни найвидатніщий англійський економіст Кейнс в своїй книзі "Господарські наслідки миру" передбачував довготривалі кризи в світовій господарці, а особливо в господарці Европи у звязку з господарським зруйнованням Німеччини. Він радив помогти Німеччині господарсько стати на ноги й у цей спосіб посередньо вплинути на зміцнення господарського життя всіх інших країв, які в той, чи інший спосіб, стикаються з господаркою Німеччини.

Його погляди, як показали пізніші роки, виявилися правдивими, хоч крім причин, які передбачував він, включилися ще й різнородні інші.

Сучасні теоретики, аналізуючи можливості господарського розвитку після другої світової війни, здебільшого оптимістично оцінюють їх. Та все ж таки є цілий ряд моментів, що дають підстави до оправданого неспокою. Такими моментами є величезний голод на товари, а в звязку з тим інфляційні обяви на цілому ряді грошевих ринків. Країни найбільше зруйновані, відчуваючи брак товарів, одночасно відчувають такий же сам брак девіз і інших цінностей міжнародного характеру, якими могли би покрити запотребування.

І тому на чолі всіх міжнародніх господарських питань стоїть питання основної відбудови господарки. Але як діпнути цього?

Англо-американська концепція відбудови опирається на створенні міжнародніх інституцій таких, як Міжнародній Банк і Міжнародній Валютовий Фонд, які пропорційно від знищення країни та кількости її населення, мали б помагати кредитами. Для осягнення цього, як засада, мусять бути міжнародні мультілятеральні /многосторонні/ господарські й торговельні умови, які для всіх партнерів створювали би однакові шанси й у міжнародньому відношенні регулювали продукцію, розподіл і консумцію. Цій концепції протистоїть большевицька Росія, яка, бувши наставлена наскрізь імперіялістично, хоче розриву єдности світового ринку, створення свого господарсько-торговельного комплексу, який уможливлював би імперіялістичну політику так у відношенні до вже в той, чи інший спосіб опанованих країв, як у відношенні до тих країв, на які большевики мають дойно нестерпний апетит.

І тому то вони намагаються усюди заключати білятеральні /двосторонні/ умови, не зважаючи на інтереси своїх недавніх союзників з часу спільної війни проти німецько-японських агресорів.

Така їх постава викликує застереження з боку англо-американських союзників. І тому ті виступили зі застереженнями й протестами в справі цілого ряду таких умов /Аргентина, Швеція, Польща/, а деякі такі умови навіть звалили /Мадярщина/. Так же само большевики не хотять включитися в вище названі міжнародні установи: Банк і Валютовий Фонд.

Міжнародній Банк для відбудови й розгорнення господарки заложений ще в 1944 році і Міжнародній Валютовий Фонд, стоять саме на порозі своєї активізації. В половині жовтня ц.р. в Нью-Йорку

відбувається конференція в тих справах. Большевики вже давніше заявили свою готовість взяти в ній участь, але коли діло прийшло до реалізації, вони навіть не вважають за відповідне відповісти на запрошення. Можливе, що під тиском міжнародньої опінії та аліянтських великодержав вони все-таки участь візьмуть, але в такому випадку доложать усіх зусиль, щоби ці почини саботувати й підривати.

С п о л у ч е н і Ш т е й т и А м е р и к и :

Загально втерлася поговірка, що в часі другої світової війни США нагло побачили свою величезну силу, через ніч збудилися вони найбільшою індустріяльною й мілітарною потугою світа. Як це не дивно, а в 1944 році, році найбільших воєнних операцій, "матеріялових боїв", коли зовсім не дописала господарка держав Осі, США мали на продукцію воєнних матеріялів. Це є найкращий показчик прямо р згорненого індустріяльного потенціялу США. В цілому ряді галузей промислу США витворювали й витворюють більше 50% загальної світової продукції.

І нагло третього вересня ц.р. на Нью-Йоркській біржі прийшов неочікуваний крах. Цінні папери протягом одного дня впали в такій висоті, що загальна страта осягнула кілька міліярдів долярів. Крахів таких не бачив американський фінансовий світ від часу чорних днів 29/30 року, коли-то почалася найбільша господарська криза між першою й другою світовими війнами.

Погляди на причину цього несподіваного краху є різні. Все ж таки можна їх звести до кількох комплексів, а це: 1/ Хитання між переставленням промислу на мирну продукцію й новими, неосяжними дотепер зброєннями; 2/ Неясне внутрішнє положення, чого висловом були величезні страйки, які змусили цю класичну країну ліберального капіталізму ввести закон про обмеження й заборону страйку, чим заперечено основні принципи ліберальної господарки. Дальшим висловом цієї внутрішньої неясності була недавня промова міністра торгівлі Уелса, одного з найближчих співробітників покійного президента Рузвелта. Ця промова, як відомо, потягнула за собою димісію Уелса, та все ж таки, як показчик, значення вона не втратила; 3/Непевність міжнародного й політичного і господарсько-торговельного положення. Як виходить з цього, немає причин припускати, що США стоять на порозі кризових років в господарці. Але такий третій вересня виразно вказує, що свої неосяжні ресурси й можливості США зможуть використати тільки при наявності дуже чіткої, продуманої й рішучої політики.

Стан затруднення у виробництві США виносить сьогодні 60 /шістьдесять/ міліонів робітників! В держати затруднення на цій висоті, це значить устабілізувати на довгий час американську господарку.

Згідно з повідомленням державного скарбу США, перше чвертьріччя біжучого господарського року замкнено надвишкою 119 міліонів долярів. Хоч на цілий господарський рік передбачується дефіцит на неповних два міліярди долярів, то це в порівнанні з минулими роками й новими можливостями господарки США, ніяке небезпечне явище.

Національний прибуток на 1947 бюджетовий рік передбачує в сумі 175 міліярдів долярів.

На промислові продукти США жде в черзі цілий ряд держав. Напр. США витворить в цьому році три міліони тягарових і особових авт. Запотребування внутрішнього ринку є 15 міліонів, а де-ж заграничні клієнти, які в довгій черзі товпляться перед бюрами продажу форда "Дженерел Моторс " і т.і.

Жнива 1944 року були рекордові. Жнива цього року надзвичайно перевищують вислідом рекордові цифри 1944 року. Пресові агенції й органи приносять вістки й знимки, які виявляють, що в США немає ні настільки магазинів і збіжевих елеваторів, ні настільки транспорту, щоб заховати чи перевести свіжовимолочену пшеницю й вона покищо залишається під голим небом.

Б р и т і й с ь к а І м п е р і я.

Британську Імперію ми звикли подивляти за її довгодистансову, передбачливу й життєво реальну політику. В господарці англійці виявляються неменшими майстрами. Саме тепер відбувається в Лондоні промислова виставка, яка має за завдання зясувати й представити заграничним клієнтам, що вони можуть в Англії купити. Виставка тішиться величезним успіхом, а паспортові полекші, впроваджені нещавно, впливають на величезне число заграничних відвідувачів.

Як відомо, головними стовпами в доході передвоєнних англійських бюджетів були зиски з міжнародньої торгівлі й перевозу морськими кораблями вантажу для всіх держав світу. Друга світова війна принесла в цьому дуже поважні зміни. Бо коли перед війною Велика Британія стояла на першому місці корабельного тонажу й на грубі міліони тон перевищувала США, то сьогодні є навпаки. Англійський корабельний тонаж впав майже на половину, а тонаж США піднявся кількакратно й має всі можливості підніматися далі. Та все ж таки англійці мовчки, з затисненими зубами спускають на воду щораз нові модерні кораблі, щоб вирівнати страти, нанесені війною. США не вдасться їм догнати, але надзвичайних успіхів вони все ж таки дібються.

В міжнародній торгівлі Англія добилася вже небувалих успіхів. Уряд Його Королівської Величности плянував в місяці грудні ц.р. осягнути в експорті передвоєнну висоту. А тимчасом вже в місяці липні ц.р. англійський експорт приніс кількісно 120 % експорту в порівнянні з липнем 1938 року й два рази такий прихід, як в 1938 р. В першій половині 1946 року торговельний недобір, що випливав з переваги імпорту над експортом, виносив місячно 28 міліонів фунтів стерлінгів. В місяці липні, коли експорт осягнув суму 91 міл. фунтів, недобір впав до 4,8 міл. фунтів.

Для уздоровлення, зміцнення й стабілізації своєї господарки англійський уряд поставив собі за ціль осягнути 175 % кількісного експорту з-перед війни. Вище наведені цифри недвозначно вказують на те, що Англія швидким темпом іде до осягнення наміченого пляну. Великою поміччю в цьому є демобілізація військових частин і величезна опіка та піклування над людським матеріялом, що його включається в промисловий процес. Цифра затруднених постійно зростає. І напр. в червні ц.р. кількість занятих в промислі взагалі була на 482 тисячі вища, як в 1939 році, а в промислі, що працює на експорт в цьому ж самому місяці червні ц.р. 134 % у відношенні до стану з цього самого місяця 39 р. В половині 1939 року в експортовому промислі було занятих 990 тис. робітників, весною 1945 року 417 тис. а сьогодні 1,300 тисяч.

При цьому слід не забувати, що розвиток англійського експортового промислу не відбувається без ніяких перешкод. Навпаки, найбільший англійський політичний і воєнний союзник, США, поважно приготовляється до того, щоб поставити гальму для англійського промислу, а закинути ринки своїми продуктами. Нижче подаємо табелю, яка зясовує стан імпорту й експорту в рр. 1938 і 1946 та країнц, які брали в цьому участь:

Британська загранична торгівля I938 і I946 рр.
/Місячна пересічна вартість в міліонах фунтів штерлінгів/:

	Експорт:		Імпорт:	
	січень - травень		січень - травень	
	I938	I946	I938	I946
Европа	I4,4	25,8	23,9	I3,9
США	3,7	4,8	I6,6	34,2
Полуднева й Середуща Америка .	3,7	4,5	8,5	I5,3
Австралія й Нова Зеляндія	4,8	6,4	9,9	I2,0
Індії й Середущий та Близький Схід . .	4.0	I0,4	6,6	I0,8
Африка	6,I	I3,2	5,3	9,6

Для відбудови свого господарського життя Велика Британія дістала від США міліярдові позики. Розвиток господарки і інвестиція здобутих кредитів виявляють велику майстерність англійських господарників.

Н і м е ч ч и н а .

Німеччина живе в господарській ділянці під знаком репарацій для переможних аліянтів. На покриття репараційних належностей призначено в першу чергу високо розвинений німецький промисл. Кожна з окупаційних держав переводить демонтаж і використання промислу по своїм методам і звичаям.

В совітській зоні демонтується й вивозиться все те, що непотрібно для большевиків на місці. Залишені фабрики працюють майже виключно для цілей окупаційно-большевицького війська і його установ. Докладніших звітів і цифор з того терену немає тому, що большевики є майстри в закриванні правди й вже налогово на свій лад фризують статистичні дані.

В англійській зоні зліквідовано основні ділянки промислу, розбито великі концерни, а в останніх днях перейняли англійці найбільшу в Німеччині сталівню "Ферайнігте Штальверке". В останніх днях почали англійські окупаційні чинники продавати приватним підприємцям німецькі промислові заведення. Очевидна річ, що купцями, які ці заведення викуповують, є чужинці, ц.зн. не німці. Добре було би представникам українського промислу й торговлі, що проживають в англійській зоні, поінформуватися, чи не могли би українські підприємці набути, або піднайняти якихсь промислових заведень.

В останньому тижні теж американські органи зажадали для себе на конто репарацій улаштування одного з найкращих світових оптичних заводів в Гернборні. При цьому, що слід з притиском наголосити, так американці, як англійці докладають серіозних зусиль, щоб поставити на ноги ті ділянки німецького промислу, які потрібні для обслуги місцевого населення, або для виконування різних завдань для американського, чи англійського ринків.

Новістю в репараційній політиці є перебрання аліянтами права на використовування усіх німецьких патентів. В цей спосіб німецькі технологічні, хемічні, тощо рецепти, бережені десятками років перед чужинцями, стануть міжнародньою власністю.

Знов же німецькі господарські чинники пробують ступати шляхом, що приніс такі великі користі Німеччині після поразки в першій світовій війні. Вони розпропаговують свою господарську руїну й вимагають влагіднення репараційних вимог, бо повне виконання цих вимог не лише позбавить працюючих праці й хліба, але й створить підстави для суспільно-політичних ферментів.

ПРАВИЛЬНИК

Обєднання Українських Приватних Підприємців на еміграції.

I.

Обєднання Українських Приватних Підприємців /купців, промисловців, ремісників/ є званевою організацією українських приватних підприємців зі званевою практикою та фаховою освітою, що перебувають тепер на еміграції.

Осідком Обєднання є кожночасно та місцевість, де є найбільше скупчення членів Обєднання та де буде вимагати цього життєва потреба.

2.

Для управнення діяльности Обєднання Виділ може творити Філії по місцях більшого скупчення членів.

3.

Метою Обєднання є плекати традиції третього стану, пособляти фаховому вишколові, обстоювати справи українського третього стану, як національного й економічного чинника, та послідовно реалізувати українську урбанізацію. Репрезентувати третій стан внутрі нашої спільноти та на ховнішному форумі.

Дальше метою Обєднання є дати можливості кожному приватному підприємцеві себе фахово заняти, оформити й проявити. Захищати інтереси колективу й одиниці, в потребі давати моральну й матеріяльну допомогу, а в випадку смерти теж їхнім родинам.

4.

Членом Обєднання може бути кожний українець /-нка/, фізична чи правна особа, що не є сплямлені ніяким поганим вчинком на своїй національній і особистій честі, - купець, промисловець або ремісник, що має своє власне підприємство в краю, або тепер має.

Студенти торговельних, чи промислових шкіл і працівники підприємств, можуть бути надзвичайними членами Обєднання і можуть брати участь у діяльности Обєднання, але без права голосу.

Принятя в члени полагоджує Виділ Обєднання. Виділ Обєднання може не приняти в члени кандидата, не подаючи мотивів. Від рішення Виділу прислуговує кандидатові відклик до Загальних Зборів. За негідний вчинок, чи загально негідну поведінку Виділ може усунути члена з Обєднання, одначе усуненому членові прислуговує теж право відклику до Загальних Зборів Обєднання.

5.

Керівними органами Обєднання є Загальні Збори, Ревізійна Комісія та Товариський Суд.

а/ Загальні Збори Обєднання відбуваються обовязково раз у рік. На внесок половини членів Обєднання Виділ є обовязаний скликати надзвичайні Загальні Збори Обєднання. В міру потреби у важливих випадках Виділ може з власної ініціятиви скликати надзвичайні Загальні Збори Обєднання.

До важности рішень Загальних Зборів потрібно звичайної більшости голосів. Якщо йде про схвалення статуту, чи його зміну, або розподіл майна, до важности рішень потрібно 2/3 присутніх на Зборах членів Обєднання.

Загальні Збори є правосильні без огляду на кількість присутніх членів Обєднання.

Про час скликання Загальних Зборів Виділ обовязаний повідомити членів не пізніше 2 тижнів наперед.

б/ Виділ Обєднання вибирають Загальні Збори членів на один рік. Виділ складається з голови, заступника голови, секретаря, організаційного референта, скарбника, члена-Виділу для звязку та 3-ох членів Виділу.

Для улекшення праці Виділ може покликати до життя Комісії: організаційну, вишкільну, видавничу й т.п. і бранжеві та фахові секції. Виділ Обєднання іменує членів Комісії та апробує її рішення.

в/Контрольним органом Обєднання є Ревізійна Комісія, яку вибирають Загальні Збори та яка складається з трьох членів: голови, заступника голови й секретаря.

г/ Для полагоджування внутрішніх спорів поміж членами вибирають Загальні Збори Обєднання Товариський Суд, що складається з трьох членів: голови Товариського Суду та двох суддів. Члени Товариського Суду вибирають зпоміж себе голову до кожної справи зокрема.

6.

Вкладки та Фонди Обєднання опираються виключно на власних силах членства.

Висота вкладки поодинокого члена виносить 10 РМ в місяць. Вписове виносить 20 РМ.

Кожний член може та є морально обовязаний зміцнювати майно Обєднання з власної ініціятиви Фондами й датками, призначеними на переведення якоїсь акції, чи осягнення якоїсь цілі.

7.

Розвязання Обєднання може наступити тільки на зарядження влади, або через ухвалу 2/3 голосів Загальних Зборів.

8.

Цей правильник слід уважати провізоричним до часу, доки Виділ Обєднання в співпраці з організаційною Комісією не опрацюють сталого статуту Обєднання Українських Приватних Підприємців.

o o o
o

З останньої хвилини.

В хвилині закінчення друку нашого числа одержали ми від Обєднання Українських Купців і Підприємців в Авґсбурґу цікаву вістку:

... "Повідомляємо, що німецька влада допустила нашу організацію Обєднання Українських Купців і Підприємців до виконування своєї діяльности згідно із зложеним статутом. - Про скликання Зборів, уладжування вистав ітп. належить повідомити місцеву владу безпеки на окремих для цього формулярах о 5 днів раніше перед їх відбуттям...".

Точніше про наші уповноваження в слідуючому числі.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ТЕАТРУ.

Серед важких еміґраційних умовин знайшовся ініціятивний гурт працівників оперного мистецтва, що поставив собі метою обєднати цінні музично-вокальні одиниці для організації українського музичного театру на чужині.

Заходами Відділу Культури і Освіти при ЦПУЕ відбулися 10. вересня ц.р. в Мінхені Установчі Сходини при участі передових сил музично-театр. мистецтва, що перебувають в окрузі Мінхену та делеґата ОМУС. Після основного обговорення справи та зачитання проєкту статута, одноголосно рішено заснувати музично-театр. кооп. "Український Оперний Ансамбль". Завданням кооперативи являється - організувати оперні вистави і концерти по всіх осередках української еміґрації і тим самим заповнити існуючу прогалину в нашому культурному житті.

Ініціятори цього діла свідомі своїх великих завдань супроти українського мистецтва і громадянства та труднощів, що стрінуть їх на шляху реалізації поставлених собі цілей. Відсутність постійної сцени та найнеобхідніших технічних засобів ставить новостворений Оперний Ансамбль перед надмірними матеріяльними вимогами, які дадуться поборoти при видатній моральній і матеріяльній підтримці всієї української еміґрації.

Згуртовані в УОА висококваліфіковані мистці є в спроможності виставити зразу декілька опер з европейського і українського репертуару, якщо матимуть хоч окромні, але пристойні умовини для декоративного і костюмового оформлення своїх вистав.

Конечність не тільки збереження для української театральної культури великого гурту повновартісних оперних мистців, але і виховання доросту та пропаганда доброго імені нашого мистецтва на чужині ставить перед українську громадськість вимоги всесторонньо підтримати розпочате діло. Крім допомоги самого ЦПУЕ, необхідна матеріяльна поміч українських організацій та заможніх громадян. За дозволом ЦПУЕ, УОА випускає поіменні грамоти членів-добродіїв з метою розпродати їх та придбати потрібні фонди.

Відділ Культури і Освіти вірить, що всі спроможні українські організації та громадяни прийдуть з допомогою українському музичному театру та стануть в ряди його меценатів.

ВІДДІЛ КУЛЬТУРИ І ОСВІТИ
при ЦПУЕ.

ДО УКРАЇНСЬКОГО КУПЕЦТВА!

Поміщуючи повищий комунікат про організацію Українського Оперного Ансамблю закликаємо наше купецтво підтримати започатковане діло. Слово зі сцени Української Опери заговорить до чужинців про нас та про нашу культуру. Виступи наших мистців-солістів докажуть народам заходу, що й нам є місце між ними.

Віримо, що українські купці й промисловці, як і завсіди не жалітимуть гроша на повищу ціль й викуплять частину випущених грамот. За це наші оперні мистці принесуть добру славу Українському Народові на сценах Української Опери в чужині.

Грамоти по сто марок можна одержати в наших домівках: Мінхен, Розенгаймерштр. 46а або Авґсбург, Юденберг 8. Рівнож висилаємо поштою по надісланню певної квоти на відп. кількість грамот. Належить заподати імя і прізвище, на яке грамота повинна бути виписана.

ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ
ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ
Мінхен - Авґсбург.

ДО

НАШИХ ЧИТАЧІВ!

НАШ БЮЛЕТЕНЬ "ТОРГІВЛЯ І ПРОМИСЛ" Є ОФІЦІЙНИМ ОРГАНОМ ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ І ПОЯВЛЯТИМЕТЬСЯ ПОКИЩО НЕПЕРІОДИЧНО. ВІД ВАС В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЗАЛЕЖИТЬ, ЩОБИ ВІН СТАВ ПЕРІОДИЧНИМ ОРГАНОМ. ВАШІ ЗАВВАГИ, ПОРАДИ, СТАТТІ, ДОПИСИ Й ІНФОРМАЦІЇ СТАНУТЬ ДЛЯ РЕДАКЦІЇ БЮЛЕТЕНУ МАТЕРІЯЛОМ, ЯКИЙ, ВІДПОВІДНО ОПРАЦЬОВАНИЙ, СПОВНИТЬ ВАЖЛИВУ РОЛЮ.

НАША ЦІЛЬ:

ПОМАГАТИ В ОРГАНІЗУВАННІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ,
ОРІЄНТУВАТИ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМЦІВ У ХИТАННЯХ ЦІН І НАЯВНОСТИ ТОВАРІВ НА РІЗНИХ РИНКАХ,
ШУКАТИ ВІДПОВІДНОГО ФАХОВОГО ЗАТРУДНЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КВАЛІФІКОВАНИХ СИЛ,
РОЗГОРТАТИ ФАХОВИЙ ВИШКІЛ МОЛОДОГО ДОРОСТУ Й ПЕРЕВИШКОЛЮВАТИ ФАХОВО ТИХ, ЩО ВЖЕ В КРАЮ БУЛИ ПІДПРИЄМЦЯМИ.

ВАША СПІВПРАЦЯ ВИРІШИТЬ НАШ УСПІХ !

ТОМУ

ПИШІТЬ НАМ ПРО УКРАЇНСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА У ВАШИХ ОСЕРЕДКАХ,
ПРО МОЖЛИВОСТІ ОТВИРАТИ НОВІ ПІДПРИЄМСТВА,
ПРО ЦІНИ НА ТОВАРИ У ВАС,
ЯКІ ТОВАРИ Є У ВАС , А ЯКИХ БРАКУЄ,
ТЕОРЕТИЧНІ ГОСПОДАРСЬКІ СТАТТІ,
СТАТТІ, ЩО ПОСЛУЖИЛИ Б МАТЕРІЯЛОМ ДЛЯ ВИШКОЛУ,
ВЗАГАЛІ ІНФОРМАЦІЇ.

ЗАВДАННЯ, ЯКІ СТОЯТЬ ПЕРЕД НАМИ ТАКІ ВЕЛИКІ, ЩО ТІЛЬКИ АКТИВНА УЧАСТЬ УСІХ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ, ПРОМИСЛОВЦІВ І РЕМІСНИКІВ І СПІВПРАЦЯ В ОБЄДНАННЮ УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ, А ТЕЖ В " ТОРГІВЛІ І ПРОМИСЛІ " ЗАБЕЗПЕЧИТЬ НАМ УСПІХ.

УСПІХ КОЖНОГО З НАС Є НАШИМ ЗАГАЛЬНИМ УСПІХОМ.
НАШ ЗАГАЛЬНИЙ УСПІХ Є УСПІХОМ КОЖНОГО З НАС.

ПИШІТЬ ДО НАС НА АДРЕСУ: Verein der ukrainischen Privatunternehmer, München 8, Rosenheimerstr.46a.

До

Виділу Обєднання Українських Приватних Підприємців

в Мюнхені, Філія в .....

Прошу приняти мене в члени Обєднання Українських Приватних Підприємців.

I. Імя й прізвище .....

2. Дата народження .....

3. Звання .....

4. Де й яке провадив підприємство .....

.....

5. Де й яке підприємство провадить в Німеччині .....

.....

6. Якщо ні, тоді чи й де працює .....

.....

7. Адреса підприємства .....

.....

8. Приватна адреса .....

.....

Примітки .....

.....

.....

....., дня..... 194... р.

Ручителі: I/ ....

/Власноручний підпис/

2/ .....

ТОРГІВЛЯ

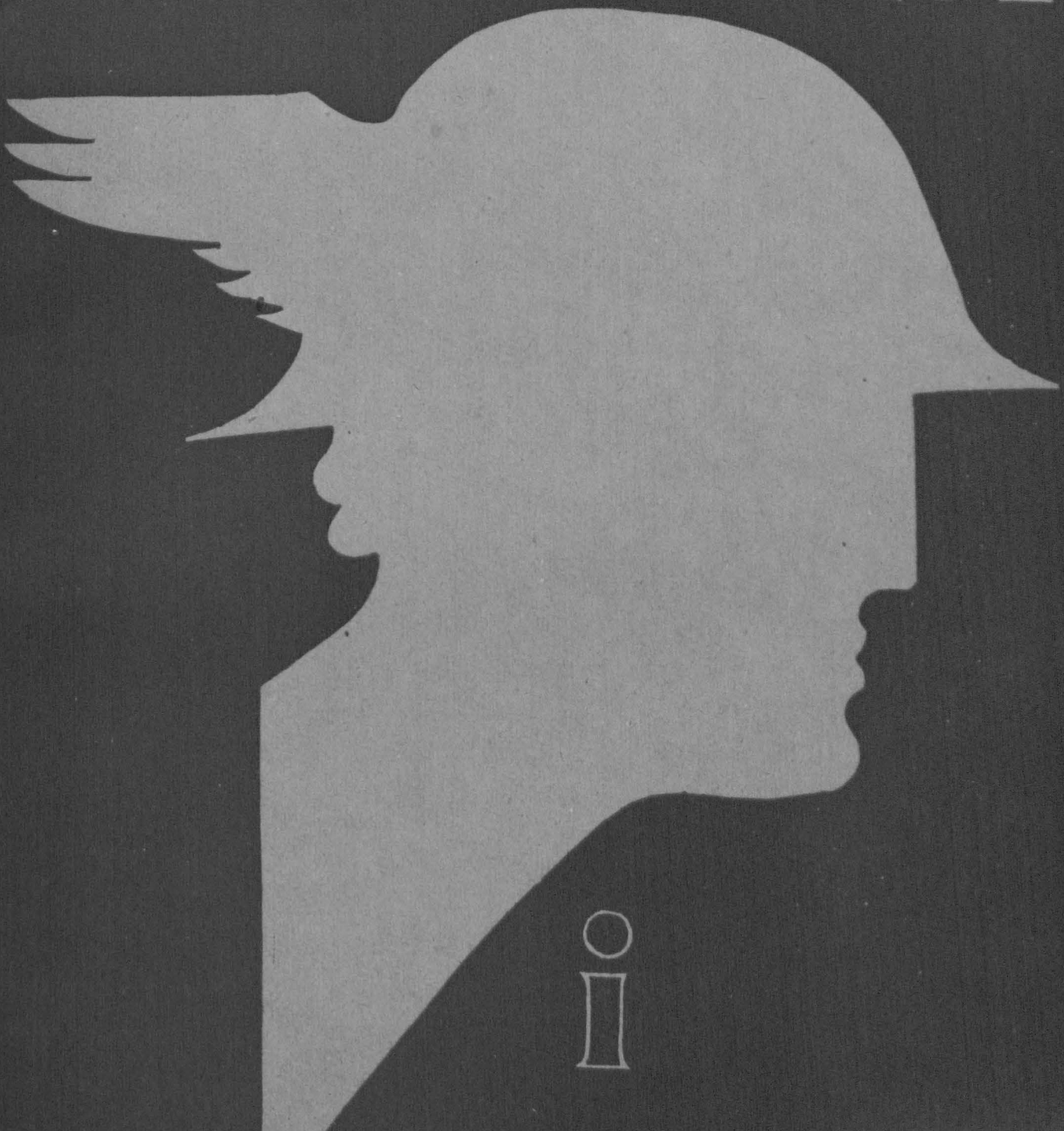

і ПРОМИСЛ

2

Т О Р Г І В Л Я І П Р О М И С Л

Бюлетень Об'єднання Українських Приватних Підприємців.
- М ю н х е н -

Березень-квітень ч: 2. 1947.

З м і с т :

1. Я.Г.: Боротьба зі зубожінням.
2. Інж.А.М.: Українським ремісникам до уваги.
3. Інж.В.Лен.: Можливості праці будівельного підприємства в Німеччині.
4. Д-рР.С-ич: Проблематика грошево-фінансової політики в сучасній Німеччині.
5. Емде: До практичних питань.
6. Оп.Щ-кий: Дефіцитний фах.
7. -ко: Раціональна продажа - успіх інтересу.
8. Д-р Р.С.: Чи можна дістати власну концесію?
9. З організаційного життя.
10. Ремісники, купці, промисловці!

УКРАЇНСЬКИЙ
Ц. 1365
МУЗЕЙ-АРХІВ

---------- На правах рукопису ----------

Ціна: 5 РМ.

БОРОТЬБА ЗІ ЗУБОЖІННЯМ.

Вже майже два роки минуло від закінчення війни на европейському суходолі, а справа кількасоттисячної української еміґрації ще не ввійшла на остаточний шлях своєї суспільногосподарської розв"язки.

Ще дотепер немає у нас уявлення, як ця розв"язка виглядатиме. Немає, мабуть, і цього остаточного уявлення в сильних світа цього. Під тиском різнородних вимог, під ударами большевицьких заходів дістати цю еміґрацію в свої руки, ростуть і міняються плани й концепції, виринають і розлітаються в нас різні надії й побажання. Масовий виїзд з поселенням за океаном у країнах, що нам найбільше відповідають (США,Канада, частинно Арґентіна) відсувається на неозначений час.

А тимчасом життя пливе своїм руслом. Стоять перед нами великі й менші проблеми, що їх нам слід розв"язати. Треба признати, що ми собі на багатьох відтинках даємо раду. Наше шкільництво, навіть наша своєрідна самоуправа (від низових комітетів аж до ЦПУШ) домоглись дуже поважних успіхів.

Найгірше виглядає справа з господарським відтинком. Очікуючи скорого виїзду, ми, мабуть, замало уваги присвятили цьому відтинкові. Наші господарські станиці не вистачають навіть на задоволення наших господарських потреб. Вони властиво наставлені на розділ між нами не нами випродукованих дібр. Впрочім, і їх є невистарчаюча кількість. Виробничих і перерібних варстатів у нас майже зовсім немає. Ми взуваємося й убираємося, поза незначними виїмками, в чужинців, не говорячи вже про харчеві продукти. У відношенні до харчевих продуктів це є зрозуміло, бо ж годі нам тут придбати сільські господарства. Так само в чужинців полагоджуємо всі інші щоденні потреби.

Це все потягає за собою постійний відплив наших,і так скупих, засобів у чужі руки. Щоденним явищем є, що наші громадяни "випродуються". Збувають частину одежі, взуття, хатнього устаткування, щоби прожити.

Все це є небезпечна аномалія, яку у великій мірі можна було усунути. Серед сучасної української еміґрації опинилося стільки спеціялістів, що вони зовсім задовільно могли б виповнити люку. На жаль цього немає. Немає з різних причин. Про одну з них - надію на швидкий виїзд - ми вже говорили. Торкнемося коротко дальших. Серед дальших причин є безкоштовне життя в таборах УНРРА, що забезпечують людей житлом і в основному харчами. При цьому час до часу достанеться зношені штани, чи гумові підметки для направи взуття.

Отже пощо клопотатися, пощо ініціювати, організовувати, думати ! І витворюється застій і інерція на тому відтинку.

Дальшою причиною - брак усвідомлюючої роботи, прямо брак пропаґанди в цьому напрямі. Не без вини тут з боку наших комітетів, таборових рад і управ, а в першу чергу з боку української преси. Я намагався переглянути грубі течки з письмами, дорученнями, вказівками різностепеневих наших комітетів, від Повітових представництв до Центрального. І у висліді не знайшов ніде, дослівно ніде, серйозного

підходу до цієї справи, а в багатьох випадках навіть згадки про це немає. Таборові ради теж тим займаються тільки принагідно. Там говориться про різні справи, присвячується багато часу різним спорам, навіть особистим, а справам всесторонньої господарської обслуги наших мас посвячується мало, зовсім замало уваги. Найгірше з цього боку виходить преса. В нашій пресі говориться про все, а тільки не про це. Деякі пресові органи святкували вже свої річниці , але жодин не спромігся на вичерпне обговорення, навіть на поважне заторкнення цих справ, якими щоденно живеться. Певно ці всі інші справи не повинні бути непорушувані, висвітлювані, але ж завдання преси є в тому, щоб виявляти й обговорювати в першу чергу найжиттєвіші питання планового влаштування й всесторонньої розбудови функцій нашої еміґрації, бо без цього вона не буде стояти на твердих основах, не буде здібна якслід виконати ті свої завдання, для яких вона вийшла з краю.

Наше Об"єднання зі своїм органом "Торгівля і Промисл" перші намагаються ці справи зрушити. Але це повинно було стояти вже багато давніше й ширше. Всежтаки віримо, що під тиском щоденних вимог наші комітети й наші таборові ради, а перш за все преса стане чолом до цих справ і посвятить відповідну частину уваги питанням господарської обслуги нашої еміґрації. Тут не можна обмежитися статтями про господарське положення в світі, про валютові справи великих чи малих держав, про майбутнє золота. Такі статті є потрібні, і дуже потрібні, але це ще не все.

Вже перші зустрічі з теренами, що на них опинилися наші люди, виявили й пригадали, що ми живемо в капіталістичному світі, який дивиться на людину через призму економіки, через призму "золотого тельця". Нечисленні наші еміґранти за океан завважують, що першим питанням дня є "здобути доляр". Останніми днями я мав змогу говорити з нашими делеґатами, що виїжджали до Бельгії в справі переїзду туди кільканадцять тисяч українських еміґрантів на працю в копальнях. Їхні завваги виявляють і підкреслюють, що бельгійські власники копалень хотять нашого дешевого труду, хотять наш піт перетопити в дзвінку монету. Якже ставитися до цього ? Як воювати за свої людські права ? Як і які свої вимоги обстоювати? Як поступати, щоб у короткому часі вирватися з копальняного підданства капіталістичних великанів і стати на власні, незалежні ноги ? Бо виїхати туди , чи туди треба буде й ми в подавляючій своїй масі виїдемо.

Виявляється, що після досить короткого часу, в Бельгії навіть після одного року, можна звільнитися від своєрідної примусової праці, якщо є змога стати на власні господарські ноги, - якщо є капітал. Отже треба цей капітал мати.

А тимчасом, як це вже сказано вище, ми поволі, але постійно визбуваємося цього капіталу. Тому негайно, вже треба поставити цьому гать. Таборові управи наших таборів мусять доложити всіх зусиль до того, щоб по змозі всі господарські потреби були полагоджувані на терені табору й власними руками. Це ж є нестерпне, що мешканці таборів мусять іти до чужих кравців, шевців і інших ремісників, бо в таборі не можуть полагодити своїх потреб, хоч ремісників доволі. Може декому здаватися, що в обличчі недалекого розв"язання таборів вже запізно братися до цього. Але навіть на пару місяців оплатиться розв"язати цю проблему.

Тих усіх, що живуть на приватних кватирях, мусять мати на увазі Повітові й Обласні Представництва. Виявляється, що в цілому ряді міст можна без особливих трудів дістати концесію. Можна це робити в кооперативній формі, у формі спілок, чи прямо індивідуального підприємства.

В цьому напрямі всі наші інституції мусять приложити своїх зусиль. У нашому національнополітичному інтересі є, щоб на терені Німеччини залишилася певна кількість з нової еміґрації. Очевидна річ, краще, щоб якнайбільше з цих людей мало свої варстати праці, або працювало в наших людей. Велике слово в цьому напрямі мусять мати наші ремісники, зокрема наші шевці й кравці.

Кожному відомо, що наші ремісники стоять на західньоевропейському поземі. Вироби наших шевців і кравців перевищують якісно вироби німецьких. Навіть взявши під увагу, що німецьке населення оминатиме німецькі робітні, то всетаки на терені Німеччини буде жити така кількість ненімців, а особливо цивільних громадян окупаційних держав, що праця буде забезпечена.

І тому наше Об"єднання ближчим часом приступає до організації ремісничих кадрів на професійних основах. Кожному відомо, яку силу й значення в світі мають сьогодні професійні спілки.

Це саме відноситься до тих ремісників, що виїдуть. З них негайно треба творити спілки, кооперативи тощо, щоб вони на нових місцях зразу й організовано та планово взялися до роботи.

Розв"язка цих проблем поставить у великій мірі край у відпливі наших засобів у чужі руки й видатно причиниться до ослаблення процесу нашого зубожіння. А навіть по короткому часі треба числитися зі загальним зростом приходів і майна, принаймні деякої частини нашої еміґрації.

Першим кроком до цього мусить бути реалізація гасла : ні один лишній сотик у чужі руки ! Всяка праця для наших людей мусить бути виконана нашими руками !

В суматосі гасел, планів, мрій і надій, якими живе й кормиться наша сучасна еміґрація, розв"язка висунених нами господарських проблем має дуже конкретні підстави й можливості.

Розв"язка цих проблем побудує нам твердий ґрунт під ногами, додасть сили й значення та зміцнить нашу самопевність.

Я.Г.

УКРАЇНСЬКИМ РЕМІСНИКАМ ДО УВАГИ.

Ремісники, це, побіч селян, професійна група, яку в кожній країні радо вітають, як іміґранта. Ремісник всюди бажана людина. Для нього найдеться місце, притулок і заробіток в кожній державі. На нього є попит. Про поселення в Америці, кажуть, що треба його зачинати від чорноробочого або від праці в ремеслі, а щойно згодом, вивчивши мову і умови, - можна думати про працю в інших ділянках.

Здавна радять, а сьогодні для наших еміґрантів-неремісників це прямо закон, щоб мати в руках, побіч свого власного фаху, ще додатковий, резервний, на всякий випадок - якийсь ремісничий фах. Боднар чи швець - годиникар чи електромонтер завжди зароблять собі на прожиток.

Словом не даром у нас приповідка " У ремісника - золота рука".

А поруч з таким корисним станом ремісників відносно виглядів на їх поселення і затруднення - дивним стає, що про них, як професійну групу, зовсім нічого не чути за останні два роки нового еміґраційного становища.

Вправді в серпні 1946 року покликано до життя Об"єднання Українських Приватних Підприємців, в оснуванню якого живу участь брали наші чільні ремісники. Але пізніше не чуємо, щоби внутрі цього свойого Об"єднання ремісники намагалися виявити себе, як такі, активно та старалися в міру можливостей сповнити ті завдання, що сьогодні їм обов"язково припадають.

Над цими завданнями я хотів би коротко зупинитися та їх розглянути, так як я їх тепер бачу. Не маю претенсій на вичерпання мною теми. Хочу радше започаткувати розмови та обмін думок в цій справі.

Зараз у нас ремісників чи тих, що займаються ремеслом можна поділити на такі групи :

1) Повновартних ремісників з перед 1940 року, що до війни провадили свої варстати праці, або щонайменше були визволеними челядниками. Фаховий вишкіл цих останніх був вже закінчений. Їм не доставало ще приписаних років практики чи засобів, щоб відчинити своє ремісниче підприємство.

2) Друга група це учні, практиканти чи ремісники-самоуки, яких вишкіл не закінчений, яким бракує, часами, навіть дуже багато, щоби бути добрими повноцінними ремісниками - дарма, що вони подають себе за ремісників, а навіть зараз - в час великого запотребування ремісників, мають власні варстати і виконують працю на велику скалю, звичайно, на неповне вдоволення замовців.

3) Третя група вкінці, це ті, що на скору руку перешколюються в таборах чи поза ними на ремісників, щоби, або зовсім змінити фах або добути додатковий. Фахівці з цієї групи за теперішнього підходу до школення і практики вийдуть, мабуть, за малим виїмком, не великі. Тимбільше, що після закінчення курсу не мають де практикувати, а ще гірше, що не мають у кого. Діючих добрих майстрів немає.

4) Вкінці є ще четверта група, це фабричні ремісники, які набули знання і щонайважливіще практики по фабриках чи великих артілях. До цієї групи належать фахівці зі Східньої України, де самостійних ремісників не було, та ці молоді люди, що у німецьких фабриках підчас війни виробилися навіть на першоклясних спеціялістів. Їм бракує однако і наставлення і головно знання і практики, як вести самостійно ремесло, як вести власний варстат праці.

Ми знаємо, що у фабриці працюючи, ми є зв"язані чужою волею, як чужинці ми будемо найслабше платні та на найгірших роботах принайменше спочатку.

Власний ремісничий варстат дає змогу виявити себе. Ми ж, українці, здібний нарід з великим почуттям мистецтва, краси, винахідчивости. Нами виконані речі солідно , гарно і зі смаком - напевне з"єднають нам замовників, дарма, що ми чужинці і мови добре не знаємо. Наш успіх вповні в наших руках, нашій солідності і нашому артистичному індивідуальному смакові. - От чим ремісники завжди перемагатимуть фабричний промисел, дарма що деколи дешевший.

Отак розподілом нашої еміґрації, що має якесь відношення до ремесла на чотири групи старався я рівночасно натякнути на ті питання, які стоять перед нашим ремісництвом.
У наступних числах, сподіюся, попробує дехто з читачів проаналізувати докладніще поодинокі теми. А і я не відказуюся у цій справі ще деякі свої думки взяти на папір.

Інж. А.М.

МОЖЛИВОСТІ ПРАЦІ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА В НІМЕЧЧИНІ.

Військові події, що пронеслися через терен Німеччини, зруйнували велику кількість житлових, промислових та громадських будівель. Особливо дошкульними були знищення, що повстали в наслідок бомбардування міст англо-американськими повітряними силами. Показовою в цьому відношенні була би статистика ушкоджень хоча б для такого міста, як Мюнхен. Згідно з даними, оголошеними статистичним урядом від 9.9.45 року в Мюнхені рахується:

Будинків цілковито знищених (коло 10.339 будинків)	- 17%
-"- тяжко ушкоджених	- 14%
-"- середнє -"-	- 21,2%
-"- легко -"-	- 32,3%

Решта неушкоджених не може цілком підходити під означене поняття, бо має ті чи інші наслідки бомбардування (обвалилась штукатурка, вибиті вікна, ушкоджені дахівки). В повному розумінні не пошкоджених споруд є лише 2,6%. Отже велике місто в цілому потребує відбудови.

Подібна картина в інших великих містах Німеччини, а навіть ще гірша. Приймаючи до уваги повоєнну ситуацію, мусимо визнати, що будівництво - це та галузь господарства, де є особливо сприятливий ґрунт для прикладання праці чужинців і можливості розбудови великого підприємства. Це твердження обґрунтовується тим, що має місце великий попит на працю будівельників. Є велика кількість робітників-будівельників (чужинців) і робітників, що можуть бути використані на будівництві. Є

достатня кількість інженерно-технічного персоналу.

Ми спостерігаємо відразу після закінчення воєнних дій спроби окремих інженерів зорганізувати будівельні підприємства. Повстало кілька будівельних фірм в різних містах Німеччини. Та, на жаль, дійсність довела, що робота їх не була досить успішною.
Частина підприємств звела свою діяльність до обслуговування поодиноких військових одиниць без власної бази, а частина навіть самоліквідувалася.

Автор цих рядків, працюючи на протязі 14-ти місяців у власному підприємстві, мав нагоду безпосередньо відчути ті труднощі, які повстають на шляху новоутвореного підприємства. Хоча річний баланс і виявився додатнім, але розширення фірми і підведення міцної машинової бази не повелося. Отже фірма після більш як річного існування не змогла кріпко стати на ноги і є загроженою від всяких несподіванок

Цікаве є те, що більшість великих німецьких фірм, повністю забезпечені технічним устаткуванням, працює з від'ємним балансом. До труднощів - же чужинецьких фірм додається ще ряд специфічних умовин.

По-перше це неґативне ставлення до розвою чужинецького промислу з боку німецьких урядовців. Дістати концесію вже є тяжка справа. Новоутвореним фірмам немає змоги дістати матеріяли на виготовлення потрібних знарядь праці (рештовки, козел, мулярських корит і т.д.). Навіть найпростіших інструментів, не згадуючи за машини, не можна дістати через відповідні інституції. Можна було б сподіватись на допомогу з боку Військового Управління для чужинців, що волею долі знайшлися в тяжких умовах на чужині. Ця допомога могла би бути особливо корисною через передачу деякої частини устаткування колишніх нацистських фірм. Та цього на жаль не сталося. Всі спроби пороблені в цьому напрямку пішли на марне.

Проблема робочої сили минулого року була тяжкою в зв'язку з небажанням працювати великої кількости таборян.

Зараз ускладнення приходить з боку Управи УНРРА, яка забороняє ДП працювати на приватних підприємствах.

Дивна і незрозуміла постава ! Очевидним завданням УНРРА є допомога скитальцям стати на власні ноги. В дійсності руйнуються одним наказом такою тяжкою працею розбудовані підприємства. Кваліфікованих робітників відривається від кваліфікованої праці і посилається на працю,що не має нічого спільного з фахом. В той же час велика кількість робітників затруднена по таборах на непродуктивних, не контрольованих роботах, привикаючи до легкого хліба й до неробства.

Вищезгадана невелика фірма за рік праці спромоглася дати фах (мулярів, теслярів) більше, як 20 колишнім допоміжним робітникам. Успішною перекваліфікацією скитальців не можуть похвалитися численні табори УНРРА.

Справа приділу будівельних матеріялів в німецьких урядників більше, як бюрократична. В той же час спостерігаємо, що місцеві німці оперують приділовими матеріялами в великій кількості.

Чи значить, що вищезгадані труднощі унеможливлюють працю в галузі будівництва ? Ні, навпаки,в мене є переконання, що тут і лише тут можна осягнути добрі наслідки. Але розбудова роботи мусить піти трохи іншим шляхом. Необхідно було б створити велику спілку, що могла би повстати на базі існуючих однієї, або кількох фірм.

Притягти капітал і за допомогою існуючих громадських організацій дістати у Військового Управління велику концесію на збудування мостів, або інших важливих військових споруд. На основі цього можна було б

розв'язати найголовніші проблеми : матеріяли, робоча сила та технічне устаткування. У справі забезпечення будівельними матеріялами можна поробити, в цьому випадкові, далекойдучі заходи (розробка ділянки лісу, тощо).

На цій базі розбудувати ряд інших підсобних підприємств і пізніше можна було б творити контори-відділи в різних містах Німеччини. Практично на базі великого підприємства ці відділи виглядали б цілком рентабельно.

Створення такого підприємства в галузі будівництва без сумніву сприяло б розвиткові ріжних підприємств в інших галузях промисловости. Є підстава думати, що в майбутньому на військово-важних об'єктах дала б можливість творити грошеві резерви працюючих робітників для покриття видатків, зв"язаних з їх переїздом за океан.

Але для цього спершу треба реально відчути, що мови про близький від-їзд немає.

І це примушує нас приспішити справу організації солідних підприємств, якщо не хочемо впасти жертвою конкуренції з боку місцевих промисловців. Час цей наближається і цілковита економічна залежність від німців була б трагічною дійсністю для українства.

Інж. В. Лен.

ПРОБЛЕМАТИКА ГРОШЕВО-ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ В СУЧАСНІЙ НІМЕЧЧИНІ.

I. Що буде з німецькою маркою ? Таке питання чуємо часто серед кругів, що менше чи більше заінтересовані в грошово-фінансових справах Німеччини. Ясно, що не може бути байдужою нам справа наших ощадностей, чи майна, уратованого перед воєнним знищенням. Часто відповідь на питання, що буде з німецькою маркою є песимістична, опираючись на дотогочасних досвідах (інфляція по першій світовій війні). То знов паде відповідь, овіяна далекойдучим оптимізмом, мовляв, "марка тримається, інфляції не видно і т.д."

Для вияснення цієї справи треба запізнатися докладно з фінансовим становищем Німеччини, витягнути з того відповідні висновки, а навіть старатись передбачити напрямні грошово-фінансової політики аліянтів.

II.

Якже ж на ділі мається ця справа?

Кожному ясно, що господарсько-фінансовий стан в Німеччині під цю пору є не здоровий. Заіснували величезні ножиці між зарплатою і цінами на всі продукти. Бо, коли черевики перед війною коштували 12-20 рм. і можна було їх купити скільки завгодно, то сьогодні їх по крамницях майже немає і, якщо хтось хоче конечно їх мати, то без 500-1000 рм. не обійдеться. Ясно, що на таку ціну при 150-300 рм. місячного заробітку тяжко рішитися.

Однак люди купують і платять такі високі ціни. Звідки взялася така перебільшена покупна сила, така грошева спроможність ? Хто диктує такі високі ціни ?

Під перебільшеною покупною силою треба розуміти завелику кількість гроша у відношенні до існуючої і близьким часом очікуваної продукційної спроможности краю. Надвишка покупної сили повстала наслідком задовження держави для фінансування війни.

За публікаціями Промислово-Торговельної Палати в Мангаймі розвиток обігу гроша німецького держбанку представляється слідуюче :

Стан при кінці року:	Конто держбанку в міліярдах	Жіро-конто рм.	Разом рм.
1938	8,2	1.5	9,7
1939	11,8	2.0	13,8
1940	14,0	2.6	16,6
1941	19,1	3,6	22,7
1942	24,4	5,3	29,7
1943	33,7	8,2	41,9
1944	50,1	13,5	63,6
8.У. 1945	61,0	16,5	77,5

До тих 77,7 міліярдів рм. додати ноти рентенбанку і обіговий більон 2-3 міліярди рм., відтягнути квоту загублених, знищених, чи на відступлених теренах залишених нот (за поданням проф. Ноеля около 12 міліярдів), прийдемо до висновку, що гріш державного банку побільшився з шости до семикратно, не узгляднюючи окупаційного гроша, що в самій американській зоні спочатку 1946 р. виносив 2 міліярди.

При обчисленні надвишки покупної сили треба також згадати конта інших банків на суму 80 міліярдів рм., дальше ощадності конта 135.- міліярдів, кошти, що правда не належать до обігових ближчих засобів, одначе в наслідок короткотермінового виповідження становлять до певної міри короткореченцеву, змобілізовану потенційну покупну силу.

Реасумуючи ці всі цифри , можемо дійти до висоти оборотового грошевого капіталу цілого німецького господарського життя. Ця сума відповідає приблизно розмірові сучасної надвишки покупної сили, а саме :

Готівковий обіг	67.-	міліярдів	рм.
Банк і чек	103.-	-"-	-"-
Ощадностеві конта	134.-	-"-	-"-
	304.-	міліярдів	рм.

Ця квота 304 міліярди рм. становить саме потенційну покупну силу,чи радше надвишку покупної сили зі всіма її небезпеками для стабілізації відносин німецької народньої господарки.

III. Причини такого нездорового грошевого становища в Німеччині треба бачити в першу чергу у фінансуванні війни. Всі державні видатки за останніх бюджетових років (1939- I.IУ.1945) виносили около 670 міліярдів рм. З цього ледви 40% покрито нормальними впливами, як податки і т.д., решта 60% около 385 міліярдів, як позички, спричинилися в головній мірі до побільшення обігу платничих засобів. Тим більше, що в задовженні Німеччини переважали короткореченцеві позички в 1945 р. ок. 60%, довгореченцеві 40%. Навіть при затяганню довгореченцевих позичок держава мало завдавала собі труду, щоби вербувати населення для їх підписання, тільки розділювала позичкові державні листи між кредитові установи, каси ощадности, кооперативи та соціяльні чи убезпеченеві т-ва. Це так зване безшумне воєнне фінансування,один із вирафінованих фінансових"трюків" третього райху, фатальний тим, що на початку не давав змоги суспільству довідатися про дійсний стан, а коли суспільство про нього дізналося, тоді німецька господарка лежала вже на лопатках.

Ледви 10% внутрішніх позичок держави покрило безпосередньо населення і інші приватні підприємства, а 90%, т.зн. 300 міліярдів вище наведені кредитові установи. Проф. Noell von der Nohmer доходить до слідуючого загального перегляду задовження і зобов'язань нім. держави.

I)	Внутрішні довги держави	- 400.-	міліярд. рм.
2)	Відшкодування для виселених зі сх. област.	- 3I,8	-"-
3)	Воєнне відшкодування для збомбардованих	- 92,4	-"-
4)	Незаплачені воєнні доставки	- 9.-	-"-
5)	Репарації (здогадно)	- 30.-	-"-
		563.2	-"-

До подібної цифри 560 міліярдів рм. доходить також проф. Біндер, а до трохи нижчої 500 міліярдів рм. комітет для господарської і фінансової політики мюнхенських професійних союзів за планом " G ".

Як рівноваження загальних зобов'язань німецької держави 560 міліярдів рм. стоїть з другої сторони теперішнє ціле майно німецької держави за проф. Касінером около 275.- міліярдів рм., як бачимо через віддачу майна не можна повернути й половини задовження.

Тут розв'язка в тому, що не через видачу майна тільки працею і потом буде сплачувати переможений німецький нарід репарації, а про претенсії до власної держави не має що і говорити.

Американський план грошевої реформи не передбачує сплати внутрішніх державних довгів, бо хто позичав Гітлерові гроші на війну, то повинен їх стратити.

IУ. Далі в німецькому господарському житті витворилося в останніх роках мильне поняття багацтва. Цифри, як покажчик степені багацтва приватного майна поодиноких господарств, зросли колосально підчас війни, рівночасно в наслідок непродуктивних видатків і воєнних знищень у дійсности маєтковий стан підпав нестримному процесові зубожіння.

Поправдення того стану, що не є в ніякому разі спокійною фата-морґаною, тільки наладований колосальними господарськими небезпеками, це суттєва завдання нової грошевої реформи.

Щоб ясніше зрозуміти ці справи, треба проаналізувати грошевий сектор, зокрема розглянути проблему перебільшеної покупної сили.

Тут розходиться про ту частину грошево-капіталових претенсій, яка в пливучій формі безпосередньо ділає на ринку, як покупна сила. Сюди належить і готівковий гріш і щоденні банкові депозити, котрі у своїй властивості покупної сили дорівнюють готівковому грошеві. Не можна також поминути ощадностевих вкладів.

Якщо властиво від початку війни поємність покупної сили зросла при рівночаснім зменшенні товарової подачі, то це явище, згідно з законом класичної ринкової господарки мусіло би спричинити звишку цін, в наслідок чого класичне порівняння між подачею і попитом мало б відбутися на площині вищих цін. Одначе такому вирівнянні запобіжено політикою стабілізації цін.

Це було можливе тільки завдяки розбудові широко закроєної системи планової господарки, головно шляхом раціоналізації консумції і контингентизацію сирівців. Через те вдалося виелімінувати до певної міри з ринку через свіжий доплив постійно зростаючі розміри попиту. На місце попереднього ринково-господарського вирівняння між попитом і подачею приходить все в сильнішій мірі система приділів товарів і сирів-

ців.

Тому то мусіла за разом зростаюча частина обігового і в обіг пущеного гроша, якщо вона не відпливала на чорний ринок, залишитися не - використаною і допровадити до повстання так званої збільшеної покупної сили.

В цей спосіб викликаний стан позбавляє гріш властивої функції, бо гріш має тільки тоді свій заміннний змисл, якщо ми за нього можемо здобути вільно товари, одначе в наслідок диспропорції між попитом гроша і подачею товарів, він цю властиву функцію стратить.

Господарка, в якій всежтаки розлічується в грошах, міняється за гроші, виплачується заробітки в грошах, попадає в безвихідне положення, розкладається. Надвишка покупної сили гамує гріш, позбавлений своєї властивої функції раціонально працювати.

Це далі викликує такий стан, що купці ховають товари; поширюється заміна товарів за товар; паде дисципліна цін і непомірно росте "чорна торгівля", яка є нібито регульована попитом і подажею, а в дійсності є гнучким знаряддям у руках спекулянтів.

Запобігти цьому лихові можна тільки, або при допомозі сильно розбудованого керівного контрольного апарату, однак це в практиці неможливо, бо населення тільки на зовні його респектує, а внутрі, як то говориться "торгує аж любо", або впровадити знову систему вільного ринку, вільної господарки.

В цьому другому випадку треба конечно усунути надвишку покупної сили і впровадити здорове відношення між грошевим і товаровим сектором господарського життя.

У. Всім ясно, що мусить прийти нова грошова реформа, одначе хай ніхто не добачує в ній всеоздоровлюючого середника. За кулісами надвишки покупної сили криється образ безіменного зубожіння, однак певна готівка в руках не одному втерла сльози. Як ці справи покажуться ще невідомо, однак певним є , що частина народу жиє з тої ж надвишки, а по її усуненні, аж до оживлення німецької господарки, стане суспільним тягарем.

Маю на думці старців, рентнерів, власників ощадностевих конт, студентів, нездібних до праці, безробітних, дальше - мілійони виселених зі східніх областей, котрі забрали дещо готівки зі собою. Ось і проблематика грошево-фінансової політики в тому, що усунення покупної сили є тісно зв'язане із санацією німецької господарки, бо в противному випадку може нова грошева реформа хіба більше пошкодити, як помогти.

Дехто може сказати, що заскоро думати про грошеву реформу, коли ще немає господарської єдности усіх зон. Однак я відповім : за останні два роки заінтересовані окупаційні чинники в німецькій індустрії стільки розбудували і вивезли фабрик, машин і фабричних устаткувань, скільки уважали за відповідне на конто репарації. Тепер майже всі покінчили вже з демонатажами та зараз розважають, в який спосіб переможена Німеччина мала б із залишеної індустрії сплачувати репарації.

Розв'язати цю проблему без грошевої реформи неможливо, бо сплачувати репарації через віддачу майна, як я вже згадав, неможливо. Репарації будуть оплачувані трудом і потом переможеного німецького народу.

Частина випродукованих товарів піде на конто репарацій, решта для необхідних внутрішніх потреб. За свій труд робітник має дістати вимірену платню у повновартісних грошах, з якої будуть стягати податки і частина тих податків піде також на сплату репарацій.

Отже новий німецький гріш, чи він прийде скорше чи пізніше, мусить мати тривкішу базу, як папір.

Тепер ще трудно говорити про можливість створити такий німецький гріш. Господарські відносини ще не дозріли до цього. І з цього боку треба сподіватися ще деякого часу без зміни німецької валюти.

Але є інші чинники, що цю зміну можуть приспішити або ще далі відсунути. Це є політичні міркування окупаційних держав і їх загальні плани. А про ці речі трудно говорити.

Д-р Р.С - ич.

ДО ПРАКТИЧНИХ ПИТАНЬ !

Останніми часами можна помітити в нашій пресі тут і там голоси на економічні, а навіть промислово-технічні теми. Автори починають звертати увагу на потребу технічного вишколу та перевишколу нашого громадянства, точніше кажучи нашої молоді.

Це, безперечно, позитивний об'яв. З цього видно, що наша національно-громадська совість устами, чи пак перами своїх кращих одиниць бунтується проти нашого детеперішнього стану та, висуваючи органічну потребу всестороннього господарського розвитку хоч би й у невідрадній еміґрантській дійсності, шукає правильного шляху розв'язки цієї, для нас життєвоважливої справи.

На фаховій пресі спочиває обов'язок не тільки заторкувати ці справи, але присвятити їм більше уваги та місця, обговорити їх шляхом дискусії всебічно, а вслід за цим приступити до вироблення плану, як перевести в життя, конечно загалові нашої еміґрації потрібні зміни.

Українські приватні підприємці, з яких головно старші віком пробивалися не завжди з відповідною теоретичною та практичною підготовою, за власний рахунок та ризико, через купецько-промислове життя ще на наших рідних землях, прекрасно знають , як багато значить для справжнього фахівця добра наука і теоретична й практична.

Тому дивним стає кожному з нас, що, знаючи наші малі купецько-промислові кадри, хотів би бачити зрозуміння їхньої потреби серед нашого загалу та намагання тут, на еміґрації,, як мога найбільше поповнити. Треба користати із багатьох можливостей тут на місцях.

А тимчасом в нас у цьому напрямку нічого, і то дослівно нічого не робиться. Бож замало є створити декілька торговельних шкіл середнього типу.

Нам треба використати наш побут в Німеччині на те, щоби за кращими німецькими зразками навчитися вести різного рода підприємства, виховуючи та вишколюючи потрібних до цього фахівців-спеціялістів, у відповідних німецьких першорядних фірмах.

Якою важливою та цікавою була би, нпр., практика нашого теоретично вже до цього підготованого, гуртка молодих людей в такому авґсбурзькому товаровому домі "Меркур", або мінхенському "Hertie " , чи яко-

му іншому подібному підприємстві. Ми певні того, що в нас немає, а якщо й є, то дуже, а дуже мало наших фахівців, котрі були б здібні зорганізувати, добре вести та розвивати такі підприємства.

А яке ж велике число-різних- прерізних підприємств менших та більших, по містах, містечках та селах, приватних, спілкових та кооперативних є в Баварії та інших краях Німеччини, де проживає наша еміграція. Ми ходимо попри ті кузні німецького господарського життя та добробуту, бачимо їх, буваємо в них, як клієнти, бачимо, як багато з них на руїнах своїх колишніх гігантів зачинають працю десь в кутку серед розвалин, знаємо часом добре їхнього шефа, іноді навіть чуємо його нарікання на брак персоналу, а чи багатьом з нас прийшло на думку піти самому, чи намовити когось із наших піти на працю до такого підприємства, щоби навчитися там чогось ?

А що в торговельно-промисловому секторі маємо ще дуже багато дечого навчитися від німців - про це знає кожний з нас прекрасно.

Майже після двох років від закінчення другої війни не багато з нас може сказати, що час той використали вповні на науку, чи підготовку. Багато ще в нас молодих людей, здорових, сильних не має фахового знання, багато має вже теоретичну підготовку, є й такі, що мають початок практичної підготовки у якомусь фахові.

На нашу думку, справою господарського вишколу,чи перевишколу повинні поцікавитися наші громадські установи, та товариства, та на підставі статистичних даних виловити в першу чергу тих байдужих до своєї будучини молодих людей, що не мають фахового знання.

Всіх треба направляти на шлях конструктивної для них та для цілого загалу такої потрібної фахової підготовки.

Слово в цій справі повинна забрати й наша станова організація, та допильнувати творення кадрів молодих наших фахівців, що не тільки замінили би колись нечисленних наших старих, але ще й значно поширили би засяг нашої дотеперішньої діяльности, спеціялізуючись у різних нових ділянках ремесла, торгівлі та промислу.

Зкорема,треба нам було б присвятити більше уваги вихованню кадрів-спеціялістів у різних родах ф а б р и ч н о г о промислу. Ця ділянка в нас чи не найбільше занедбана, а вона в сучасну пору для кожного народу чи не найважливіша і її кожний нарід старається якнайкраще поставити.

При цьому мусимо постійно пам'ятати про те, що ми-еміґранти - чи то в надії на поворот на рідну землю за кращих обставин, чи в обличчі виїзду на дальшу еміґрацію - маємо в нашій господарській структурі - якщо в нас можна про неї взагалі говорити - такі великі недомагання, що над усуненням їх треба нам працювати незвичайно жертвенно, пильно та пляново, не гаючи вже більше ні хвилинки часу.

Наші дотеперішні занедбання на господарській ділянці зумовлені політичним гнетом з боку наших аґресивних сусідів. Тому мусимо рішучо старатися надробити втрачений час і втрачені можливості.

Звичайна річ,не сміємо чекати, щоби хтось із чужинців сам запропонував нам поміч, чи науку. Ми самі одинцем чи через наші організації повинні та мусимо старатися навчитись тут закордоном того, чого не вміємо, а без чого нам важко обійтися.

В нас повинна зродитися охота піднести рівень нашого господарсько-економічного життя на европейську височінь, як це ми маємо нагоду бачити тут в Німеччині, чи деінде в середущій, та західній Европі.

Коли вдасться нам теперішню нашу еміґрацію в господарській ділянці перешколити на кваліфіковану зорнотy спеціялістів, людей діла, здібних до широких далекойдучих плянів та задумів в економічних справах, тоді сповнимо у великій мірі ті завдання, які покладені на нас, як на політичних еміґрантів. Пам'ятаймо при цьому й на ту правду, що політичні змагання мусять мати й тверді економічні підстави, щоби увінчатися успіхом.

У політичних справах, як і взагалі в основному в житті співвирішну ролю відограють саме господарські моменти.

Тому й нам слід доложити всіх зусиль, щоб домогтися економічно-господарської сили та виробленості.

Емде.

"ДЕФІЦИТНИЙ ФАХ".

Хто бував на східній Україні, той напевне зустрічався з висловом "дефіцитний товар", цебто товар, якого немає на ринкові, або є його обмаль, у недостатній кількості. Дефецитним фахом хочу я тут назвати фах, якого нам зараз обов'язково потрібно, а до нього навіть кандидатів немає, а не то вже вироблених фахівців.

А фах то не важкий і не зле платний і конечно потрібний, бо без нього жадне підприємство, жадна установа - суспільна вона чи приватна, мала чи велика тепер чи в майбутньому, в Німеччині чи де нас доля кине - н е п і д е. А фах цей, це стенотипісти чи стенотипістки.

Щоби цей фах добре опанувати , то треба :

1) Знати поправно (граматично й стилістично) в слові й в письмі українську й ще якусь світову мову : англійську,еспанську чи німецьку.

2) Вміти писати на машині "сліпо", не дивлячись на букви (тастатуру)в українській і ще в одній мові.

3) Знати читати (й очевидно писати) стенограми українські і вибраної мови.

4) Вміти бездоганно вести бюро : (реєстрація, розподіл, і експедиція почти, завдання і контроля архіву, обслуга інтересантів і т.п.).

Більш образовані й рухливі стенотипісти (-стки) - самостійно полагоджують легшу почту, концептуючи відповіді чи запити до інших інституцій.

Позатим фах цікавий ще як резервний, цебто другий побічний фах, головно на сьогодні. Зокрема, для молодих жінок він підходящий і обіцюючий.

Але у нас навіть кандидатів на нього немає і - я принайменше - не знаю ні одної української людини на еміґрації, яка відповідала би всім чотирьом вимогам, що я їх навів. Якщо я помилився, то нехай цей "білий крук" пробачить мені і подасть своє прізвище до адміністрації, а напев не відворотно дістане оферту.

Опанас Щавницький.

-ко

РАЦІОНАЛЬНА ПРОДАЖА - УСПІХ ІНТЕРЕСУ.

Наука продажі є це наука нова. Почали її примінювати в торговельних школах доперва на кілька літ перед війною, коли то існуючі відносини торговельного життя цього вимагали. Вміру зі зростом продукції та надміром подачі товарів на ринку, найшла в торгівлі собі місце конкуренція. І тут вміння продати цей товар викликало потреби примінення цієї науки по школах, науку раціональної продажі. Дехто з читачів скаже: "Дайте тільки добрий товар, а я вже його продам". Так, слушно, але сьогоднішня ситуація дефіцитних товарів вічно тривати не буде. І по цій війні прийде до гіперпродукції, а тоді, мої читачі, наша просперіта не буде легкою, як дехто собі зараз уявляє.

Деталі цієї науки про продаж у годі з'ясувати в статті на сторінках нашого журналу, для чого потрібно було б видати щонайменше брошуру. Тут хочу звернути увагу на важніші моменти цієї так важної ділянки праці в торговельному підприємстві. Головними чинниками раціональної продажі є а)персонал б)обслуга відборців в) реклама.

Як вже вгорі зазначено продати товар треба вміти, до чого треба теоретичного та практичного вишколу. І тому шануюча себе фірма з увагою добирає свій п е р с о н а л. Перш за все глядить за його інтеліґенцією. Дальше здоров'я, чистота, охайність, меткість, зовнішній вигляд - це все перші прикмети доброго продавця. Знання психології відборців - це атут інтеліґентного висококваліфікованого продавця. При підборі персоналу належить керуватися кличем "відповідна людина - на відповідному місці"!

Бож візьмемо практичні приміри з життя. Як ви почуваєтеся в крамниці, де обслуговує вас експедієнтка нерозчесана, розчухрана, до пересади з наложеною жмінкою на устах або неприродньо вилакерованими нігтями ? Чи радо будете заходити до цієї крамниці, де продавець буде обсипаний на лиці чиряками або продавщиця з перев'язкою на лиці, що терпить на біль зубів? Навіть з такими малими хворобами, як ячмінь на оці, катар носа не повинен продавець находиться за прилавком. Ці здавалося б дрібниці, одначе вони від'ємно впливають на покупця і цей - навіть з тих причин - буде глядіти іншого джерела закупу. Про чистоту та охайність продавця зайво переконувати. Бо коли буде брудний продавець, то і в крамниці буде бруд, а дальше з тим же брудом буде і поданий товар. Результат ясний.

Не менше значення в процесі продажі має зовнішній вигляд продавця. Одяг, презентація, елоквенція, спосіб поведінки, зрівноваженість та тактовність гідно репрезентують елеґантного продавця. Продавець, представник або аквізитор є, немов би, амбасадором вашої фірми. Як ви - дять його, таксамо уявляють собі і фірму від якої він приходить. А в парі з цим і успіх. Напр., заходить до вас з офертою продажі текстилій в обшарпаному пальті представник, вам зараз насувається думка - ці матеріяли певно будуть лихі. Або оферує пасту до зубів, а в нього ряд попсутих та повищерблюваних зубів і т.д.

За примір "відповідного чоловіка - на відповідному місці" наведу тут знакомого, абс. торг.наук (п. Я.К. зі Стрийщини), котрий по скінченні студій, змушений матеріяльними обставинами, прийняв практику у магазині чужої фабрики, за мінімальною зарплатою. Директор, пізнавши скоро на зовні його здібності, інтеліґенцію та презентацію доручив йому ген. заступство своїх виробів на цілу Галичину. Меткість і знання психології відборців цього молодця дала йому в скорому часі великі провізії, що в сумі багато перевищували заробітки других "фотелевих" посад.

Цей момент відповідної о б с л у г и відборців буде нашою дальшою темою, про що в слідуючому числі.

(Далі буде)

ЧИ МОЖНА ДІСТАТИ ВЛАСНУ КОНЦЕСІЮ?

Другий рік вже досиджуємо по таборах УНРРА і затрачуємо рештки життєздатности, котрої нам так дуже треба до боротьби з еміґрантськими злиднями. Темою наших розмов є щораз менші харчеві приділи і таке питоме еміґрантське: "Що далі буде?", і"Куди виїдемо?"

Два роки страчено дорогого часу.
Найвищий час з цим покінчити та подумати над практичними справами нашої будучини. Чи відомо нам "Д.П", що нова баварська конституція дозволяє чужинцям, що мешкають приватно на німецьких харчевих картках відкривати власні підприємства ?

Чи ми маємо дальше бути суспільним тягарем, зданим на чужу ласку ? Чи не краще бути самостійним підприємцем-ремісником, розбудувати власний варстат праці із власною концесією?

Тільки трохи цівільної відваги, зрезигнувати із дотогочасних дарових благ.

Віримо, що початки не легкі, однак треба побороти початкові труднощі і спробувати самостійно пробитись в житті.

Українські купці, промисловці і ремісники ! Об'єднання Українських Приватних Підприємств порадить вам як розбудувати власний варстат праці. Скористайте з демократичних свобідних прав нової конституції,стараючись про нові концесії.

У всяких справах звертайтеся до Об'єднання Українських Приватних Підприємців.

Вам ясно, що ми краще розважимо проблему нашого забезпечення сіткою самостійних варстатів праці, розбудовуючи наше економічне життя, бо тільки з економічно сильними числиться світ і їх респектує !

Вносіть подання на власну концесію через наше Об'єднання, а ми доложимо всіх старань, щоб ви її дістали. Для одиниць, послідовних в своїх стремліннях немає нічого неможливого. В наступному числі подамо перегляд концесій, уже заступлених бранж. Доложіть зусиль, щоб до того часу і Ваше підприємство було в цих рядках.

Організаційний референт
Д-р Р.С.

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ.

М Ю Н Х Е Н :

В дні 21.січня 1947 р. відбулися загальні збори ФІЛІЇ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ на місто МЮНХЕН. Присутній на зборах делеґат від Центрального Об'єднання підчеркнув значіння цієї станової організації для діючих місцевих підприємств. З-поміж принятих зборами членів вибрано управу Об'єднання із 5-ти членів : голова - Др. А. П-кий, заст. голови - п.Я., секретар - п. В.Ч., скарбник - п.М.Б., орг. референт - п. С.К-н., та Контрольну Комісію- п.п. Г.С. та В.Ш.

Домівка філії Об'єднання міститься в будинку при Розенгаймерштр. 46а, кімната 114.

ШИРШІ СХОДИНИ 4.IУ.1947.

Для обговорення актуальних справ відбудуться дня 4.квітня 1947. о год.10 в Мюнхені, Розенгаймерштр. 46а, кімната 114

ШИРШІ СХОДИНИ УКРАЇНСЬКИХ РЕМІСНИКІВ,КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ.

Предметом нарад будуть в першу чергу інформації про одержання концесій, розбудову потрібних підприємств та інше.

Бажана присутність заінтересованих зі всіх зон Німеччини та Австрії.

РОЗБУДОВА ДАЛЬШИХ КЛІТИН ОБ'ЄДНАННЯ.

Організування розсіяних по цілій Німеччині ремісників, купців та промисловців поступає вперід.

Ініціятивні групи діють по таборах: Міттенвальд, Реґенсбурґ, Ульм, Ельванґен. Вкоротці проведені будуть і там загальні збори. Інших просимо організувати в себе наші станиці. В справі матеріялів просимо звертатися до нашого Об'єднання. В разі потреби, Об'єднання висилає делеґата для переведення загальних зборів.

ДО ЧЛЕНІВ ОБ'ЄДНАННЯ.

Просимо всіх членів надіслати ще незаплачені членські внески поштовим переказом на адресу Об'єднання. Висота міс. вкладки 10.-рм., вписове 20.- рм.

ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.

Звертаємося до всіх підприємців, що мають концесії на провадження підприємств, а досі не є вписані в члени нашого Об'єднання, щоб зробили це для власної користи в негайному часі.

Членом Об'єднання може бути кожен український купець промисловець або ремісник, що має тепер своє власне підприємство, як також той, що провадив підприємство в краю. Жадайте заяв та правильника Об'єднання.

Об'єднання Українських Приватних Підприємств має свою домівку в Мюнхені, Розенгаймерштр.46а, кімн. 114, I пов. , уряд. години 9.30-13.

А В Ґ С Б У Р Ґ:

Гурт підприємців м.Аґсбурґа збільшився ще одною українською фірмою. Повстала тут концесіонована РОБІТНЯ УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК. Зараз ця робітня набирає до праці робітниць-вишивальниць, як також виконує замовлення на вишивки.

Роботу доручається виконувати також дома, не відриваючись від домашніх занять.

Адреса робітні: Handstickerei Werkstätte, Augsburg, Spitalgasse 5/6.

" ТОРГІВЛЯ І ПРОМИСЛ ".

Редакційна колегія "Торгівлі і Промислу" звертається до членів з проханням надсилати матеріяли про розвій їхніх підприємств, про труднощі, серед яких приходиться їм працювати, про можливості отворення нових підприємств у їхніх місцевостях.

Просимо всіх читачів та симпатиків "Т і Пр." дальше надсилати нам статті на фахові, господарські та теоретично виховні теми. Ваша співпраця з нашим становим журналом принесе користі новим кандидатам в наш стан, практично поглибить знання наших молодих учнів та студентів торговельних наук.

Поділитися своїми фаховими здобутками з молоддю - це наш клич !

Адміністрація нашого журналу висилає це 2-ге число "Торгівлі і Промислу" тим передплатникам, що його замовили та вирівняли належитість за I-е число. Інших просимо вирівняти залеглість за попереднє число!

Висилаючи до продажі оце число, просимо всіх наших представників розчислитися за попередні розпродані числа "Т.і Пр.".

Рівночасно повідомляємо українські фірми, що в слід. числах міститимемо їхні оголошення.
Просимо надіслати зміст та величину оголошення.

"Торгівля і Промисл" до набуття у наших станицях та представників по таборах, як також замовляти : Verein der ukrainischen Privatunternehmer

München 8.
Rosenheimerstr.46a.

НЕ ЗАБУДЬТЕ
прибути на
ШИРШІ СХОДИНИ
УКРАЇНСЬКОГО КУПЕЦТВА
до Мюнхену
(Розенгаймерштр.46а)
п'ятниця, 4.КВІТНЯ 1947.
год.10-та рано.

ГУРТІВНЯ
ПАПЕРУ
в Аугсбурзі
купить кожну скількість
макулятури -
старі часописи, книжки
та інші паперові від -
падки.
Оферти з поданням скількости (в кілограмах)
надсилати на адресу:
Papiergrosshandlung
Augsburg, Spitalgasse
5/16.

РЕМІСНИКИ, КУПЦІ, ПРОМИСЛОВЦІ !

I. ЧИ ВИ ВЖЕ ЗРОБИЛИ ЗАХОДИ, ЩОБ ДІСТАТИ КОНЦЕСІЮ НА ВІДКРИТТЯ ПІДПРИЄМСТВА ?

ДЕЯКА ЧАСТИНА УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ ЗАЛИШИТЬСЯ ЩЕ ДОВГІ РОКИ В НІМЕЧЧИНІ:

КРАЩЕ НАМ,БУВШИ ТУТ, ПРАЦЮВАТИ У ВЛАСНИХ, ХОЧ МАЛИХ, ПІДПРИЄМСТВАХ, ЯК У ЧУЖИХ.

II. ВСІ ТІ, ЩО ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ І МАЮТЬ МОЖЛИВОСТІ ВИЇЗДУ ЗА ОКЕАН, ВЖЕ ПОВИННІ ПІДГОТОВЛЯТИСЯ ДО АКТИВНОГО ГОСПОДАРСЬКОГО ЖИТТЯ, ДО РОЗБУДОВИ ІСНУЮЧИХ ТАМ УКРАЇНСЬКИХ ГОСПОДАРСЬКИХ УСТАНОВ І ТВОРЕННЯ НОВИХ.

ЗБИРАЙТЕ В ЦЬОМУ НАПРЯМІ ІНФОРМАЦІЇ.
ВИБИРАЙТЕ СОБІ ВЖЕ ТУТ МАЙБУТНЮ ДІЛЯНКУ, ЧИ БРАНЖУ Й ПІДВИЩУЙТЕ СВОЄ ЗНАННЯ ТА ПРАКТИЧНІ ВМІЛОСТІ В НІЙ.

III. БЛИЖЧИМ ЧАСОМ НА ТЕРЕН ДЕЯКИХ ЕВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ВИЇДУТЬ БІЛЬШІ КІЛЬКОСТІ УКРАЇНЦІВ ДО ПРАЦІ. МІЖ НИМИ НАПЕВНО БУДУТЬ РЕМІСНИКИ, КУПЦІ І ПРОМИСЛОВЦІ.

ВОНИ ВІДПОВІДАТИМУТЬ ЗА ТЕ, ЩОБИ ПОВСТАЛИ ТАМ НА МІСЦЯХ УКРАЇНСЬКІ ВАРСТАТИ, КРАМНИЧКИ, ТОЩО, ЩО НЕ ДАДУТЬ ВИКОРИСТОВУВАТИ НАШИХ ЛЮДЕЙ.

ВЖЕ ТЕПЕР ТРЕБА ЗАКЛАДАТИ РЕМІСНИЧІ КООПЕРАТИВИ, КУПЕЦЬКІ СПІЛКИ І Т.П., ЩОБИ НА НОВОМУ МІСЦІ ВЖЕ В ПЕРШІ ХВИЛИНИ БУТИ ГОТОВИМ ДО ДІЛА.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ
ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ
М і н х е н.